

„Léta Páně 1891 byla založena tato

Památní kniha

za představenstva obce: co starosty Josefa Uzlíka, prvního radního Jana Barše, druhého radního Františka Novotného a členů zastupitelstva Václava Kutláška, Josefa Němečka, Václava Micky, Vojtěcha Cerhy, Josefa Maštalíře, Josefa Pokorného, Antonína Řezáče, Josefa Nováka čis.46, Josefa Nováka čis.69.

Veškeré památnosti z nejstarších dob v obci se zběhlých sesbíral a s pomoci starších pamětníků a zápisků sestavil Václav Kutlásek a do knihy této zanesl Václav Hadrbolec.

Kéž by tato kniha v dějinách pokračovala do nekonečna, což ponecháme našim potomkům.

Počínáme s dějem, který přesně vzato do obecní pamětní knihy nepatří, jelikož se zběhl v bezprostředním sousedství našeho katastru, uznali jsme za vhodné jej sem zaznamenati.

V lese zvaném „Okrouhlík“ patřící velkostatku benáteckému stojí kamenná socha sv.Prokopa s následujícím nápisem: „Pozastav se chudče!“ Ejhle: Na den sv. Prokopa roku 1764 jeho excelence, vysoce urozený pan Ignácius Zikmund, svobodný pan z Janovic, dědičný pan na panství Benáteckém etc.zbožnosti ráno na kopec sv.Jerónýma nazvaný, heroldsky naproti smrti vezen, jakož to poutník svého sice putování místa nedostihl, však cíle svého a konce věčnosti šťastně došel. Šťastně pravím, protože pobožně na cestu věčnosti připravený, u přítomnosti kněze na tomto místě svou drahou duši svému stvořiteli odevzdal, ve věku 72 let a 2 měsíce. Jemuž to, aby se odsloužila vysoce urozená pozůstalá choť, na věčnou památku tuto figuru zbožnosti postaviti dala.

Okolo jdoucí zde pánu zesnulému věčného odpočinku věrně žádej a otče náš a zdrávas Maria se pomodli.“

R. 1798 - Byla první obecní škola v obci Předměřické postavena.

R. 1819 Byl v obci Předměřické zvolen za rychtáře Josef Urban, za obecníka Josef Uzlík, za konšely Václav Šesták a Václav Cerha.

R.1822 - Byl v obci za rychtáře Vojtěch Novotný, obecník Václav Šesták, konšel Václav Cerha.

R.1832 - Byl postaven nový hřbitov za vsí na zádušním poli, za faráře p.Karla Hartmana a hrobníka Matěje Tůmy, a též v tomto roce slavnostně vysvěcen.

R.1833 - Byl postaven litý kříž s kamenným podstavcem za vsí, Na Průhoně ke Kochánku vedoucí, od manželů Josefa a Anny Urbanových z Předměřic, na možné opravy ale není založená žádná nadace. Na kříži jest následující nápis : Křesťane pohlédni na toto znamení kříže a tu ucti vděčné spasení duše tvé; Ejhle Kristus visící, pro tvé hříchy trpící, ucti jeho přesvatých ran, bys byl zbaven pekelných bran.

R.1840 - Byl v obci za rychtáře Jan Štenc, obecník Václav Houska, konšel Václav Cerha.

R.1845 - Musila být postavena nová škola s dvěma třídami a pod jedno poschodí mezi farou a kostelem, kterou stavil Koura ze Staré Boleslavi nákladem panství Brandýského co patronátu.

V první zdejší obecní škole roku 1798 stavené byl ustanoven za učitele V.Strnad, který vraceje se ze Skorkova nešťastnou náhodou v Jizeře se utopil. Nástupcem tohoto byl ustanoven za učitele Matěj Melichar. Po smrti tohoto nastoupil co učitel jeho syn Vincenc Melichar, který roku 1877 dán byl na odpočinek

R.1847 - Stavěla se nová zděná zvonice u kostela na místo staré dřevěné. U této zvonice a částečně i v ní jsou zakopané lidské kosti, které se na starém hřbitově u kostela následkem nových hrobů vykopávaly. Tuto stavbu provedl stavitel Koura z Brandýsa co panský mistr, najatý od velkostatku Brandýského co patronátu. Tři zvony, které na dřevěných sloupích a vazbě spočívají ostaly a pouze zeď se obehkala.

V tomto roce vyhořela v čís.40 Simonovi maštale a stodola založením.

R.1848 - Byl v obci zvolen za představeného Josef Urban a Josef Novotný počet vedoucích.

V tomto roce bylo tak velké krupobití, že jednotlivé kroupy až 3 ½ libry vážily, latě a tašky na staveních přerážely, stromům smetve utlučené a do těch stromů takové rány nadělané, že to v lesích mnoho škody způsobilo a na polích mimo hrozných škod na obilí i zvěř z velké části pobitá; nejvíce padaly vůkol obce Sojovické.

R.1850 - Byl na obecní škole Předměřické co mladší učitel Václav Sedláček.

R.1851 - Byl v obci zvolen za představeného Václav Tůma, Josef Uzlík a Josef Urban obecní radní.

R.1852 - Nastoupil co mladší učitel na obecní škole František Čurda.

R.1855 - Vyhořelo domovní stavení a stodola i s obilím v čís. 48 Josefu Procházkovi, Oheň povstal následkem vysypání žhavého popele do sudu.

R.1856 - Po úmrtí Václava Tůmy co představeného, nastoupil Josef Uzlík za starostu.

R.1857 - Byl zvolen za starostu Ján Urban a Josef Svoboda radní. V tomto roce byl na obecní škole za mladšího učitele ustanoven Josef Pazdera.

R. 1860 - Přestal velkostatek Brandýs dávat dříví na vytápění školy Předměřické, od tohoto času musila dávat dříví obec.

R.1861 - Byl zvolen za starostu obce Předměřické Václav Pokorný a Josef Němeček obecní radní. V tomto roce vyhořela stodola v čís.13 majetníku Antonínu Crhovi na den sv.Anny; oheň způsobily děti udělavší si ohniček u samé stodoly. V tomto roce postoupil Jan Novotný čís.1 cestu do polí u Čihadel; a sice : Ant. Prágrovi, Josefu Urbanovi, Václavu Kutláskovi, Josefu Uhlíkovi a Josefu Čančíkovi, za kterou se jemu dalo pole Prágrovo a ostatní zase dali pole Prágrovi.

R.1862 - Dne 30.ledna následkem velkého deště teklo Jirským po tři dny tak mnoho vody, že místy strhla pozemky na 2 sáhy hloubky a vše odnesla na oboru, tak že v tomto roce bylo na oboře naneseného písku na mnoho tisíce for, tak že byla obec nucená tento písek nechat rozvést po oboře. Následkem tohoto deště vystoupila řeka Jizera dne 5.února ze břehu tak vysoko, že dole ve vsi byla po celé návsi a až dne 8.února zase odpadla.

R.1863 - Vyhořel domek čís.37 majiteli Václavu Volštátovi v době žní následkem neopatrnosti při kouření.

R.1864 - Byl zvolen za starostu František Suldovský a Václav Kutlásek za radního. V tomto roce proměnila obec v Neckách lada na pole, ve výměře 2 měrice 7 mázliků a pronajala je. V tomto roce připadla obci obora, která dříve přináležela některým starousedlým rolníkům, na které měli každý jeden díl stromu, a sice :čís. 2. 3. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 17. 19. 23. 24. 26. 34. 35.

R.1865 - Obecní výbor udělil čestné občanství hospodářskému radovi na velkostatku Brandýském p.V. Altrovi, který se uvolil dávat zdarma každý rok 2 sáhy dříví do školy.

V tomto roce povolil Obecní výbor z obecní pokladny 10 zl. na stavbu Národního divadla V Praze.

V tomto roce prodala obec pozemek čís.parc. 840 Antonínu Němečkovi čís.d.58 na dvorek, ve výměře 98 sáhu za 24 zl. a pozemek na druhé straně téhož domku za 30 zl. 50kr. ve veřejné dražbě a Václavu Pokornému též od toho samého pozemku též na dvoreček 90 sáhu za 22 zl.

V tomto roce udělala se silnice na průhoně vedoucí na Okenici a vysázela se stromy višňovými.

V tomto roce v měsíci srpnu na sv.p.Marii vyhořela p.Novotnému čís.1 stodola následkem založení.

V tomto roce se prodal obecní pozemek u Benátek Jánu Urbanovi čís.14 ve výměře 163 sáhy za 20 zl.

R. 1866 – Dne 20. července počala válka Rakousko-pruská na hranicích saských a českých. První bitva se stala v Čechách u

Hradiště; když museli rakouská vojska ustoupiti až k Podoli, a k vesnici Kostí a Kláštera. Po opětném udeření pruských vojsk na rakouská museli zase vojska rakouská ustoupiti, a táhli směrem k Jičínu. Tam se soustředila celá armáda rakouská a pruská od Josefova až ke Královu Hradci, kdež se strhla rozhodná bitva. Pro rakouská vojska byla bohužel nešťastná, takže museli zase ustoupiti a táhnouti až k samé Vídni. Dne 28. června rozložila se pruská vojska u Mladé Boleslavi a stráže dojížděly až k Benátkám, takže se myslelo, že vojsko pruské potáhne ku Praze.

Na základě toho, aby se vojskům pruským pochod ku Praze překazil, bylo posláno z Prahy deset četníků do Tuřice a do Kochánku aby oba mosty přes Jizeru vedoucí rozházeli. Následkem toho dostalo obecnostvo předměřické a tuřické strach, že až vojska přitáhnou a mosty rozházené spatří, že msty všecko vydrancují, lidi týrati budou a mladší lidi ke svým vojskům odvedou. Pročež každý občan kde co mohl uschovával a dobytek do lesa a jinam odehnal, sám na útěk se chystal a také mnoho občanů odešlo. Avšak dne 3.července přišla zpráva, že pruské vojsko z Mladé Boleslavi táhne k Jičínu za svou armádou, že tedy netřeba se obávati, že půjdou ku Praze. Na základě této zprávy se občané zase utišili a ti kteří odešli, zase se domů navrátili. Dne 7. července přišlo z Brandýsa nařízení, že mají obce Předměřice a Tuřice do 8. července most znovu postavit a jelikož kola ve vodě stála a jen trámy a mostnice sházené byly, přikročilo se hned k práci.

Trámy až ke Skorkovu odplavené, byly nazpět proti vodě až k mostu přitaženy a v Tuřici od Jizery nahoru na silnici od lidu vytahány, takže dne 8. července most zase stál a mohlo se po něm jezdit.

Za toto postavení mostu vybíraly obce Předměřice a Tuřice mýto. Po uzavření míru s Pruskem žádaly okresy a obce, válkou o všechnu úrodu připravené, o nějakou brzkou pomoc. Okresní Výbor Benátecký, cítící tuto bídu obyvatelstva, ustanovil sbírku po obcích, aby ubohým v brzku nějaká pomoc přišla. Obec Předměřice zavedla sbírku dne 8. září a sebrala všeho druhu obilí 32 strychu. V celém okresu benáteckém bylo sebráno 620 měřic obilí a dodáno do okresu hradištského.

-Po ukončení války vypukla v Čechách cholera, takže málokterá obec byla od ní ochráněna, nejvíce řádila v Mladé Boleslavi. Brandýs, Stará Boleslav, obce Předměřice, Tuřice, Kochánek cholera nepocítily.

-Dne 31.října jelo Jeho Veličenstvo Císař pán z Prahy skrze Předměřice do Mladé Boleslavi, Liberce, Turnova a na bojiště k Jičínu a Králové Hradci.

K uvítání Císaře pána postavila obec předměřická na silnici u sochy sv. Jána slavnostní bránu, když se všechno občanstvo i školní mládež shromáždili a příjezd Císaře pána očekávali. V půl jedenácté ráno přijel Císař pán a od přítomných provoláním slávy uvítán byl. Poté co poděkoval, dále k Benátkám jel.

-Před touto válkou museli občané předměřic dáti k vojsku přípreže, tzv. fiřpony. Každý majetník koní dvou musel dáti jednoho a do páru se spřáhnouti, takže obec předměřická vyslala šest párů povozů a co konduktér mající dohled nad těmi povozy, z obcí Předměřice a Tuřice, Kochánku a Staré Lysé, byl zvolen Josev Suldovský, majitel domku číslo 21 z Předměřic.

Tyto povozy vypravily se na rozkaz do Mladé Boleslavi a naložily oves, seno a chleba a odjely za armádou, takže některé povozy přijely až za tři dni zpět. Některé povozy musely táhnout až k samé Vídni s armádou. Na této cestě přišlo mnoho koní pryč a mnohý kočí nepřivedl domů žádného.

Po této válce rozdávali zdarma vojenské koně těm rolníkům, kteří o koně ve válce nebo doma následkem onemocnění přišli.

-V tomto roce byla náplava pod ostrovcem co obecní prutník, ponejprv prodán

-V tomto roce byly takové mrazy, že řepka a žito v květu již se nalézající zmrzli tak, že u žita klasy ostaly bílé a brambory, již velké, museli znova ze země vyrážeti. Následkem toho sypalo žito toho roku na 6 čtvrtec, a ječmen na vertel. Z příčiny tak smutné sklizně, žádalo poplatnictvo o slevení daní. Udalo kde a jakou škodu, na kterém poli utrpělo a dle tohoto udání se potom daň slevila.

R.1867

-Z jara přišli deště, takže s nemohlo pro mokro seti, až 19.dubna.

-V tomto roce dne 28. července ve 4 hodiny odpoledne, padali v okolí obce předměřické kroupy a protloukly obilí na polích ležících směrem od silnice k Jiřicům. Následkem toho žádalo poplatnictvo o slevení daně a udali si na potlučených parcelách škodu, buď na polovic nebo na třetinu.

-V tomto roce usneslo se více rolníků v obci předměřické a tuřické postavit akciovou společní továrnu na olej v obci předměřické z důvodů následujících: Čtouce v časopisech o spolčování se rolníků, že se rolník spolčováním na vyšší stupeň povznese. Mohli si totiž své vypěstované plodiny ve své vlastní továrně zpracovat.

K tomu cíli rozeslalo se pozvání do okolních obcí na schůzi v Předměřicích, které se upsalo 140 akcií po 100 zlatých. Na základě tohoto výsledku, požádal se o radu pan doktor Kodym, jakožto zkušenější znalec v tomto oboru, který však stavbu olejny nedoporučoval. On prý se vynalezl olej Vulkánský, který se v Americe dobývá ze země. Na základě tohoto vyjádření ustoupilo se od stavby olejny a usneslo se postavit mlýn. Vyjednávalo se o koupení pozemku Josefa Uzlíka čís. 19 u mostu u Tuřice. I byl ten pozemek koupen a o povolení žádáno. Však při komisi se prohlásilo několik majetníků pozemku u řeky Jizery. Též velkostatek Brandýs byl proti stavbě, takže se povolení neobdrželo.

- V tomto roce vyhořely tři čísla baráků; čís. 77 majitel Josef Pelant, čís.82 majitel Vojtěch Němeček a čís. 83 majitel Tůma.

R. 1868

– Vyhořel domek čís. 5 majitele Josefa Housky, jenž byl v podezření, že si to sám udělal.

- V tomto roce se vyklízel obecní kal dole ve vsi, který se ve veřejné dražbě na 35 dílů rozprodal a každý svůj díl sám odvézt musel.

- V tomto roce dne 13. října, konalo se ve Staré Boleslavi sv. biřmování, ku kterému obec předměřická své biřmovance vyslala.

- V tomto roce byl ustanoven za mladšího učitele ve škole předměřické Kolanda František.

- V tomtéž roce dne 7. prosince strhlo se takové povětrí, že v lesích a v zahradách mnoho stromů bylo vyvráceno a v obci předměřické v čís. 10 majetnici Marii Sedláčkové byla vyvrácena stodola.

- Téhož roku prodala se dřevěná erární bouda, do které se ukládalo nové dříví do zásoby, patřící na dřevěný most, která stála u silnice na obci, na panském pozemku, v rohu naproti výjezdu ze zdola ze vsi na silnici.

R. 1869

– Protrhla se řeka Jizera u kocháneckého mlýna patřícího panu Kvichovi. Tehdy již byla sestoupena akciová společnost na stavbu mlýna a tento mlýn pana Kvicha přišel do prodeje. Koupil se za 40 tisíc a prohlásilo se další upisování akcií po 100 zlatých, takže se sešel dostatečný počet akcií až z okolí Brandýsa. Tu se jednalo o stavbě, má-li se stavět nový nebo nechat starý mlýn. Po dobrozdání znalců bylo uznáno, že se má tato vodní síla využít. A znalci poradili, že se má od základů nový mlýn postavit.

- Probral se vršek ve vsi u čí. 2 a upravila se nová cesta.

R. 1870

– Počalo se se stavbou nového mlýna, na 4 kameny umělecké a 4 kameny obyčejné. Stavbu budovy pronajala společnost staviteli z Prahy a stroje objednala u továrníka na mlýnské stroje pana Kohouta ze Smíchova, za 44 tisíc zlatých, který ke konci roku 1870 stroje dodal a stavbu jich provedl. Mlýn nový se příštího roku slavně vysvětil a turbína co vodní kolo puštěná. Tak počala akciová společnost v tomto roce svou činnost, i též obchod se svými moučnými výrobky.

- Téhož roku 1870 prodal se kousek obecního pozemku ku přístavbě domku čí. 78 pana Melichara.

- V tomtéž roce bylo zřízeno bandérium na koních v stejnokroji se svým praporem, které se vždy dostavilo na nějaké slavnosti. Obecní výbor daroval z obecní pokladny 20 zlatých na zařízení téhož praporu.

- Téhož roku počal velkostatek benátecký pod vrchy v luhu hledat kamenné uhlí, takže mnoho sáhů hlubokou díru udělali. Jelikož se však žádné uhlí nenašlo muselo se kuliště nechat zase zaházet.

R. 1871

– Dala obec na oboře veškeré stromy vykopati, pozemek rozorati a cukrovkou osázeti

R. 1872

– Následkem velké povodně po celých Čechách, v které mnoho majetku nazmar přišlo, zavedla se sbírka po obcích ve prospěch poškozených. Obecní zastupitelstvo dalo z obecní pokladny 100 zlatých.

- V tomto roce byla tak teplá zima, že ani žádný sníh nebyl, takže se brzy pšenice již v měsíci lednu sela.
- Téhož roku zakoupil se od rolníků tuřických a předměřických parní mláticí stroj od firmy Ston Lotthal na Smíchově.

R. 1873

- Byla zase tak teplá zima, že se mohlo celou zimu orati.

R. 1874

- Po úmrtí Františka Suldovského, byl zvolen za starostu Václav Kutlásek a za radního Josef Němeček.
- V tomto roce vystavěli na obecním zakoupeném pozemku domky: Vojtěch Tůma čís. 101, Jan Šesták čís. 102, Josef Kučera čís. 103, Tomáš Tůma čís. 104, každý 40 sáhů čtverečních .
- V tomto roce bylo velké vojenské polní cvičení. V obci předměřické byl ubytován jeden hlavní vojenský sbor přes jednu noc. Byli to veškerí štábní důstojníci a generálové. Vojsko bylo rozloženo přes noc v poli a obec musela do sudů v poli umístěných vodu voziti, aby si mohli vojáci mináž odvařit. Celou noc tábořilo vojsko v poli, kde jim hudba hrála a důstojníci pod plachtovými celtami tábořili. Druhý den ráno vytáhl celý sbor proti nepříteli ke Kochánku přes most tamní, i přes most pontonový od vojáků zhotovený. U Mečeříže se strhla bitva, když při střelbě z děl jednomu dělostřelci byla ruka uražená. Císař pán s druhým vojenským sborem táhl od Brandýsa a Kostelcem přes Labe k Hlavnům, k Dřísům a k Mečeříži, když se s druhým sborem setkali. Po této bitvě bylo cvičení ukončeno a vojsko do všech obcí ubytováno. Následkem škody způsobené na poli buď ležením nebo pochodem, byla vyslána vojenská a civilní komise, která škoda odhadla, a každý majitel, který utrpěl škodu, dostal náhradu. Řezníci, kteří měli na starosti dodávku masa pro sbor vojenský, poráželi v Předměřicích v čís. 1 celý den voly k porážce ustanovené a při rozložení vojska, rozváželo vozatajstvo rozsekané maso na vykázaná místa.
- V zámku na Bonrepu měli štábní důstojníci společný oběd, při kterém byl také co velící generál arcikníže Albrecht. Císař pán byl ubytován v zámku brandýském.

-V tomto roce žádala obec Předměřice četnické velitelství, aby zřídilo v obci četnickou stanici o jednom muži, on jest na silnici erární, velitelství tuto stanici nepovolilo.

R. 1875

–Následkem, že obec předměřická a tuřická každou zimu měla ubytované vojsko, totiž oddělení dragonů, přistoupila s příspěvkem 10% z veškeré daně na stavbu nových kasáren v Lysé nad Labem, s tou podmínkou, že v těchto obcích víckrát žádné vojsko přes zimu ubytované nebude, což vojenské velitelství svým přípisem potvrdilo.

-V tomto roce byla taková tuhá zima, že veškerá zvířata pro mnoho sněhu k zemi se dostat nemohla a tudíž mnoho hladu trpěla. Teprve ke konci měsíce ledna nastalo volné a teplé počasí, takže sníh všechen roztál a voda do země vnikla, aniž by z toho velká voda povstala.

R. 1876

–Bylo zcenění veškerých stříd pozemků, které vykonali znalci, a sice: od členů komise hejtmánství dva členové, od rolnického zastupitelství též dva členové a jeden vládní referent.

V obci předměřské byly nejprve vzaté vzorky z rozličných pozemků a vřaděny do stříd. Podle těchto vzorků se ohodnotily ostatní pozemky, takže tato komise v obci předměřské po 4 dni hodnotila. Po ukončení zcenění měl každý majetník pozemku podat reklamaci proti vzetí vyšší střídy toho kterého pozemku, což mnozí rolníci učinili. Na tuto reklamaci byl vyslán znovu jiný referent, který reklamace přehlídl a buďto je za odůvodněné uznal a neb zamítl. Dle tohoto odhadu byla pak ustanovená pozemková daň, takže v celých Čechách vypadla daň o dva miliony menší než byla dříve.

-V tomto roce přeložil Václav Kratochvíl, majitel živnosti čís. 36 v Předměřicích, s povolením uživatelů, cestu u Čihadel přes jeho pole vedoucí směrem k Sojovicím blíže ke kapli. Takže je tato cesta nyní o mnoho kratší a on pozemek získal.

-V tomto roce dne 30. května roznesla se z Prahy po celých Čechách truchlivá zvěst, že náš milovaný otec národa, dějepisec, František Palacký zemřel. Tedy každému čestnému občanovi obce předměřické vyslala obec šest členů obecního zastupitelství, co deputaci k tomuto pohřbu.

-V tomto roce postavili manželé Josef a Karolína Svobodovi, majitelé usedlosti čís. 35 v Předměřicích, kříž u okresní silnice vedoucí ke Steré Lysé, naproti lesu Novotných, na památku svého syna Josefa, 25 let starého, který na tomto místě nešťastným pádem z vozu ducha vypustil, s nápisem: Líbě dříměj věčný spánek synu náš, vroucně modlíme se za tě otče náš. Nadace na možné opravy není založená.

-Bylo na jaře tak vlhké počasí, že se všechny vrchní prameny zvedly a dole ve vsi všude ve sklepech voda byla, až teprve v měsíci dubnu počala voda vysychati.

-Téhož roku dne 20. května byl ta velký mráz, že veškeré vyrostlé brambory u samé země umrzly, žita vymetalé pomrzla, takže klas docela bílý se ukázal. Žito se muselo posekati a sázely se brambory. Následkem tak velké škody žádalo se o slevení daně, ale bohužel ministerstvo tuto žádost odmrštilo s tím důvodem, že mráz do živlů škodových nepatří, že se tudíž daň sleviti nemůže.

R. 1877

-Cesta k Čihadlům vedoucí se upravila jako silnice, obházela se příkopy a osázela stromy. Na tuto výlohu daroval obci benátský pan hrabě Tun částku 150 zlatých.

-V tomto roce byl ustanoven za řídícího učitele ve škole předměřické Vincenc Žežulka.

-Téhož roku byl zvolen za starostu obce Josef Urban a radním Josef Němeček.

R. 1878

-Zemřel na odpočinku učitel Vincenc Melichar a jest pohřben na hřbitově předměřickém.

-V tomto roce dne 22.července bylo v obci předměřické sv. biřmování, které vykonal Jeho Eminence kardinál Bedřich Švarcenberg arcibiskup pražský. K uvítání jeho postavila se slavnostní brána, mezi sochou svatého Jána a zahrádkou Simonovou, s nápisem: Vítej. Sílu dej. Z účastněných hodnostářů při té slavnosti byli přítomni: člen komise místodržitel rada Špindler z Mladé Boleslavi, p. kanovník Švarz, p. vikář Slavíček z Brandýsa, aj.

Po ukončení sv. biřmování bylo školní cvičení a po cvičení hostina. Při hostině hrála hudba pod farou. Po hostině v 7 hodin odjel pan arcibiskup v průvodu bandérie předměřické do Čelákovic.

-V tomto roce vyměnila obec pozemek na oboře patřící Josefu Simonovi, majiteli hostince čís. 40, ve výměře 184 sáhů čtverečních, za obecní pozemek pod vrchy tzv. „basa“ ve výměře 1068 čtverečních sáhů. Z toho důvodu, že pozemek Simona byl co dílec uprostřed této obory, a dobrý, takže obce s tímto oboru spojila, a Simon zase svůj pozemek u „basy“ ležící též spojil.

- Postavila se nová umrlčí komora na hřbitově v Předměřicích, na kterou museli obce kochánecká a předměřická připláceti. Tato stavba se pronajala ve veřejné dražbě za částku 663 zlatých.

- V tomto roce dne 5. prosince obdrželo představenstvo obce předměřické, od e. k. hejtmanství Karlínského přípis, že se má kapitál po Rusech, jako válečná náhrada zadržovaný, mezi původní držitele gruntu rozdělit. Při témž dopise byl přiložen výkaz všech těch, kteří tuto tzv. preštaci obdržeti měli. Do obce předměřické připadl kapitál v částce 1943 zlatých 85,50 krejcarů, který se také rozdělil. V tomto roce se také prodal akciový mlýn Gustavu Smerhovskému a akciová společnost se rozešla. Po likvidaci a zúčtování obdržel každý akcionář na jednu stozlatovou akcii 2 zlaté 40.

R. 1879

- Dne 24. dubna byl v obci předměřické oslavován stříbrný sňatek J.J. Veličenství císaře a krále našeho Františka Josefa I. a Elišky císařovny. Tento den v 9 hodin ráno byly slouženy služby Boží, ku kterým se všichni osadníci a školní dítká sešli. Po službách božích byly sázeny na památku stromy císařské a sice před kostelem naproti silnici. Při tomto sázení zpívala školní dítká slavnostní písně. Po sázení těchto stromů měl místní farář, d. p. František Štětka dojemnou řeč. Potom se odebral průvod do Tuřice, kde též stromy císařské sázené byly. Občané obou obcí vrátili se opět do Předměřic, kde v hostinci pana Simona držen byl společný oběd, při kterém se vznešeným oslavencům četné přípitky činili.

V 8 hodin večer zařízeno všeobecné osvětlení celé obce. Takže i v malých domcích, kudy se průvod ubíral, svíčky v oknech hořely, v mnohých oknech byly vidět i transparenty s přiměřenými nápisy. Průvod prošel při hudbě celou obec. Závěr celé slavnosti byl společná taneční zábava u pana Simona. Podotknouti se sluší, že při celé slavnosti výborný pořádek se udržel. Na základě této slavnosti, po celých Čechách a v celém Rakousku ode všech národů konaných,

došel vlastnoruční poděkovací list od jeho veličenství císaře a krále, jak následuje:...

Milý hrabě Taaffe!

Po čas mé, více než třicetileté války, sdílel jsem vedle mnohých trudných hodin, také mnoho radosti s národy mými. Leč jasnější a vroucnější radosti nemohlo mi více způsobeno býti, než v posledně minulých dnech. Byla mi láska národů mých připravená.

Hluboce cítíme se, já a císařovna, pohnuti těmito samozřejmými projevy lásky, vděčnosti a oddanosti. Od jednotlivců a spolků a korporací, obcí a úřadů, zástupců veškerých zemi, ze všech stavů a vrstev obyvatelstva, byly nám nejdojemnější důkazy upřímné radosti, nejsrdečnější blahopřání vstříc přinášeny. Jsem hrd a šťasten zároveň, že národy, jaké říše tato chová, jako mou velikou rodinu považovati mohu, v jejichž to důkazech lásky, které nás dnes obklopují, spatřujeme také působení onoho požehnání nebeského, za které jsme před 25 roky před snubním oltářem pro svazek náš prosili a v než z milosti boží pro naše dosavadní rodinné štěstí, pro naše milovaná dítky, jakož i k blahu vlasti i dále doufáme.

Hlučné slavnosti uplynuly, leč vděčná upomínka na tyto dny, nikdy ze srdcí našich nevymizí.

Jen nemnohým z milionů mohli jsme ústně dík náš vysloviti, prohlaste tudíž všeobecně, že všem co nejvroucněji a co nejsrdečněji děkujeme.

Ve Vídni dne 27. dubna 1879.

František Josef v.r.

R.1880

–Bylo po celém Rakousku všeobecné sčítání lidu.

-Téhož roku urovnal se průhon, vedoucí od erární silnice ke Kochánku, ohraničen příkopy, osázel se stromy višňovými.

-V tomto roce byla vyslaná od obecního zastupitelství tříčlenná deputace do Prahy k jeho eminenci p. kardinálu s prosbou, aby na faru předměřickou ještě druhý duchovní dosazen byl, jelikož několik roků kolatura předměřické o jednom duchovním jest. A jelikož tato osada tuze rozsáhlá jest, panují obavy, že by v čas nakažlivých nemocí jeden duchovní nestačil. K této deputaci byli zvoleni: Ján Novotný, Václav Kutlásek a Josef Urban. Po vyslechnutí deputace odpověděl p.

kardinál arcibiskup, že by se ani nemělo prosit ze strany osadníků, nýbrž jen stěžovat, že nemůže slavná konzistoř pro nedostatek duchovenstva žádosti té vyhověti. Ale jakmile dostatek duchovenstva bude, hned se místo zaobsadí.

-V tomto roce dne 4. října vyhořela stodola v čísle 24, patřící dědicům po Jánu a Marii Štencových.

R. 1881 -Dne 11.března do rána vylila se Jizera ze břehů tak vysoko, že dole ve vsi bylo všude plno vody. Takže žádný ani na náves vyjít nemohl a rozlila se a ž na pole v lukách patřící čís. 14 a po všech polích tekla tak silně, že všechnu ornici odnesla.

-Téhož roku dne 12.- 14. června byl tak sychravý vítr, že všechny okurky nasázené a již několik listů mající, pomrzly a znovu sázeti se musili.

-V tomto roce byla osada Kačov, která dříve ke Kochánku patřila, přidělena k Předměřicích jak s daněmi, tak i co příslušnost.

-V tomtéž roce byla předepsaná pozemková daň, dle nového katastrálního odhadu a výnosu, počítaje ze sta zlatých výnosu 22 %.

-Těž v tomto roce byla předepsaná a do stříd vřazená dle nového inkatastrování daň domovní.

-Dne 10. května téhož roku slavil Jeho Eminence výsost korunní princ Rudolf svůj sňatek s princeznou Štěpánkou, dcerou J. V. krále belgického.

Obec předměřické oslavila tento den slavnými službami božími. Po službách božích, vysadila školní mládež na památku vznešených snoubenců, na oboře podle plotu u návsi, šest štěpných jabloní. Při tom měl d. p. farář Štětka slavnostní řeč a dívka školní prozpěvovala krásné písně. Po ukončení práce povolána císařským snoubencům sláva. Za zvuku hudby odebralo se shromáždění v průvodu do obce tuřické, kde též od dítek stromy sázené byly. Načež se celé shromáždění zpět do Předměřic vracelo.

Na to zapěla školní dívka císařskou hymnu a potom byla pečivem a salámy podělena. Po poledni byl držen u p. Simona společný oběd, při kterém d. p. farář Štětka pronesl císařským novomanželům přívitek. Při tom byli všichni chudí z obce předměřické poděleni obědem. Večer byla držená taneční zábava.

-Dne 16. října byly vysvěceny nově postavené varhany. Než se varhany stavěly, bylo od některých občanů pomyšleno na možné

rozšíření kostelního kchoru. Protože by postavením nových varhan zbylo málo místa pro obecenstvo i přišlo se na myšlenku, aby se položil silný trám přes kostel a posunul se až k prvním oknům od kchoru, což se také stalo. Kchor byl tudíž asi o jeden loket posunut do kostela.

-V tomto roce žádala obec předměřická o vyškolení obce Čihadla a přiškolení jí ke Staré Lysé. Naproti tomu žádala o přiškolení obce Kačova a tato obec má platit daně do obce Předměřice. Jelikož ale osada Čihadla toto přiškolení ke Staré Lysé sobě nepřála, nebylo této žádosti vyhověno.

R. 1882 – Dne 1. února zemřel starosta obce Josef Urban na neštovice.

-Téhož roku dne 4. června byla zbořena stará kostnice, která stála u kostela v rohu naproti schodům u fary. V této kostnici dole v zemi bylo nalezeno veliké množství lidských kostí, takřka na fůry, aniž by bylo pamětníka nebo pověsti o tom, kdy a jak se do kostnice této dostaly. Z toho se soudí, že doba ta příliš dlouhá jest. Kostí tyto byly na místě před hlavními dveřmi kostela v dlouhé šachtě uloženy a dne 9. července 1882 církevním způsobem znovu pohřbeny.

-Tomto roce byl zvolen za starostu obce Josef Uzlík a jako radní Ján Bareš.

-Téhož roku dne 25. července počalo pršet a byly takové přepršky, že se nemohlo žito sklízeti. Následkem toho počalo obilí růsti na řádkách i na stojatě. Toto počasí trvalo až do 12. srpna, kdy se mohlo obilí částečně sklízeti. Jenže tu dobu byla již pšenice, hrách, čočka a míchance na stojatě vzrostlé.

-Tohoto roku počala se stavěti a příštího roku se dostavěla okresní silnice z Předměřic do Staré Lysé vedoucí, na kterou obdržela obec předměřická z okresní pokladny za běžící sáh 1 zlatku 50 subvence.

-V tomto roce byla parcelace rolnických usedlostí téměř jako obchod provozovaná a mnoho usedlostí po celých Čechách bylo rozprodáno. V obci předměřické rozprodala spořitelna mostecká živnost čís. 68 u silnice, Františku Kolářovi patřící, na jednotlivé parcely.

R. 1883 – Dne 9. března počal padat sníh a padal až do 15. března, takže ho napadlo na 10 palců a jezdilo de na saních, za tou příčinou se veškeré setí zdrželo.

R 1884 – Rozprodala se hlína pod čís. 5 na díly, když se ukázala býti dobrou jako kalovina a pro obecní pokladnu bylo utrženo 400 zlatých.

- V tomto roce opravila se školní budova, následkem vyskytnutých se trhlin ve zdech, takže musela být ze všech čtyřech stran železnými kleštinami ztužená. Jelikož se do té doby počet dítek do školy patřících tak zvýšil, že by dvě třídy nestačily, musela býti zřízena ještě třída třetí, čehož se docílilo rozbouráním příčky mezi dvěma pokoji v přízemku. Mladšímu učiteli, jemuž jeden z těchto zrušených dvou pokojů za byt sloužil, vyplácela mu potom školní pokladna 30 zlatých na byt.

R. 1885 – Byla předešlého roku zařízena a otevřena třetí třída a za třetího učitele byl zvolen již druhý učitel p. Karel Vachek.

- V tomto roce byla postavena nová chodba u kostela na místě, kde dříve stála hřbitovní stará zeď. Tato stavba se podnikla pouze z ochoty obce předměřické a tuřické, jelikož stará a z velké části již zbořená zeď, činila špatnou okrasu jak kostelu, tak i obci. Patronát Brandýský navzdory podané žádosti o příspěvek nepřispěl ničím.

Zavedla se tedy mezi obyvatelstvem sbírka, která díky obětavosti osadníky vynesla 207 zl. 57. Mnohý z občanů se uvolil několik dní zdarma na této chodbě pracovati.

Někteří občané dali zdarma povozy k dovážení materiálu, takže se tato stavba mohla šťastně dokončiti. Díky jak povozům, tak i veškerým pracím zdarma vykonaným, stála hotově částku 328 zl. 29. Sochy sv. Víta a Václava, které stály dříve u schodu naproti silnici, byly přeneseny k chodbě nové, na každou stranu jedna a kříž byl umístěn uprostřed.

R. 1886 – Přeložila obec předměřická pod strání cestu vedoucí k Sojovicím, pod samou stráň, tuto práci jak tažní, tak i ruční vykonala naturálně.

- V tomto roce koupila obec předměřická novou stříkačku od firmy Smekala v Praze, za částku 850 zlatých. Též v tomto roce vyklidil se obecní kal dole ve vsi. Kalovina se nechala vyvézt dělníky, kterým se platilo od metru a vyvezená kalovina se na dílce prodala.

- Téhož roku dne 3. června udála se nad obcí předměřickou strašná průtrž mračen. K večeru vyvstal od západu hrozivý mrak provázen hromobitím a bleskem. Od Sobětuch počalo se blýskati a hrom

burácel téměř neustále a liják se strhl takový, že nebylo možné ze stavení vyjít. Tu najednou udeřil blesk v Sobětuchách do stodoly, patřící Marii Svobodové a zapálil ji. Tu zase udeřil blesk do domku Václava Ječného v Tuřici a zapálil ho, v témž okamžiku udeřil blesk v Předměřicích do stavení Josefa Simona a zapálil ho. Hrůza této doby nedá se ani vypsati. Navzdory tomu všemu nemohl nikdo ani ze stavení, neboť přšlo tak, jako když z konve lije. Dole ve vsi bylo již však plno vody, takže už tekla na ohrádka a pod kamenný most. Nahoře podle silnice nemohla voda škarpu téct. Tekla po celé silnici a za Novotných domem protrhla erární silnici v šířce 2 metry a porazila Novotným zeď v délce 22 metrů a tekla na oboru. Když konečně déšť trochu ochabl spěchal každý k požáru hasit. Tu však pro množství tekoucí vody nebylo možné k požáru se dostat. V tuto chvíli vzpomínal každý jak asi pole budou strhaná a nečekaje na ráno s lucernami spěchali na pole, kde každý viděl jaká spoušť se tu jeví. Na mnohém poli byly vymleté takové rokle, že to mnoho dní trvalo, než mohli být úplně zavezené a srovnané. Též také jeden lidský život této katastrofě podlehl. Blbý hluchoněmý Josef Mirka, šel právě v tu dobu ještě s některými předměřickými sousedy ze mlýna kačovského, ti mu však v této hrůze utekli a on po tmě (bylo to už okolo desáté hodiny večer) spadl do tekoucí zde vody a utonul. Ráno byl v jirském u blaněk utopený nalezen. Popisovati veškeré škody, jaké jednotlivci touto katastrofou utrpěli není možné. Jsou to škody rozličného druhu. Nebo v některých domkách nahoře u silnice, od hřbitova počínaje, tekla voda okny i všem možnými otvory od světnic, komor a jiných místností a pokazila vše co zasáhla. K čís. 57, jeté stojí pod vrchem nanesla voda písek ze zadu stavení až zároveň se střechou. Pak přesto tekla na loub a vikýřem dolů. Na tuto zlou příhodu bude jistě každý, kdo ji zakusil, dlouho pamatovati. Sluší též podotknouti, že tato průtrž mračen počala od Hlavna a táhla přes Sobětuchy, Tuřice a Předměřice k Jiřicům. Ve vedlejších obcích, jako: v Kochánku, v Sojovicích a ve Staré Lysé o této hrůze nevěděli nic.

R. 1887 – Byl opravovaný kamenný most v Předměřicích, poněvadž se počali ukazovati každý rok větší a větší trhliny. Stavbu tuto provedl stavitel p. Lábner z Brandýsa, pod dozorem stavitelského úřadu pražského, jako palír přítomen byl pan Pokrupa z Nehvizd. Veškeré oblouky musely být podepřeny, takže každá díra byla plná dříví. Pod

každým pilířem až na vodu se odkryly piloty, a které byly shnilé, tak ty se uřezaly. Místo nich se půda urovnala betonem a každý pilíř se podchytil novými pískovými kvádry. Tuto práci konali kameníci, zedníci a tesaři, kteří od jara až do zámruzu pracovat museli, aby dílo toto dokončili. Naštěstí tento rok Jizera ani z břehu nevystoupila, což k pokroku a dokončení práce velice přispělo a naší dolení ves zachránilo od zátopy vodou, která díky zahrazení děr, pod kamenný most téci nemohla.

R. 1888 – Dne 4. srpna v sedm hodin ráno vystoupila řeka Jizera ze břehu, a tak rychle přibývala, že nemohli majitelé pozemků blíže vody ležících obilí buď posekané nebo svázané a v bubácích postavené ani odvézt. Takže mnoho obilí bylo odplaveno, a které ještě stálo bylo tuze zakalené. Následkem toho utrpěli někteří občané velkou škodu. Voda vnikla dokonce až za obec na všechny pozemky.

- Téhož roku vyhořelo domovní stavení čís. 57 majiteli Josefu Svobodovi následkem založení.

- V tomto roce se slavilo 40-ti leté panování J. V. císaře a krále našeho Františka Josefa slavnostní mší svatou. Po svaté mši se odebral průvod do školy, kde po řeči přednesené panem ředitelem přednášela dívka deklamace a zpěvy. Načež dětem rozdali pamětní spisy. Napotom byl veden průvod do hostince pana Simona ke společnému obědu. Večer bylo slavnostní osvětlení a taneční zábava.

R. 1889 – Dne 30. července vyhořely špýčárky u čís. 49 v Předměřicích, patřící dědicům po Vojtěchu Rezáčovi, následkem založení.

- Téhož roku dne 20. srpna vyhořela stodola v čís. 52 v Předměřicích, patřící Václavu Procházkovi následkem založení

- V tom samém roce dne 30. srpna vyhořela stodola v čís. 39 v Předměřicích, patřící Františku Hojkovi následkem založení.

R. 1890 – dne 30. prosince bylo všeobecné sčítání lidu.

- V tomto roce na žádost obce vyslala zemědělská rada svého inženýra, aby shlédl směr vedoucí od Jizery ke vsi, zdali by nebylo možné vésti vodu z Jizery do obecního kalu dole ve vsi.

- V tomto roce dne 4. září byla velká povodeň. Řeka Vltava vystoupala tak vysoko, že v Praze veškeré níže položené domy u řeky,

byly zaplaveny, bylo způsobeno mnoho škody a obyvatelstvo se muselo z těchto míst vystěhovat. Velepamátný Karlův most, který mnoho jiných povodní přečkal, při této povodni částečně spadl a to díky velkému množství plovoucího dříví, které se u mostu naplavilo. Zpráva tato po celých Čechách rozšířená, učinila na každého upřímného Čecha zdrcující dojem. Následkem takovýchto škod, byly pro poškozené zavedené sbírky po celých Čechách, takže i sněm Český, Císař pán i státní pokladna mnoho set tisíc zlatých dali, aby ubohým těm vydatně pomoheno bylo.

Že pravost co zde jest vepsána se na úplné pravdě zakládá stvrzujeme našimi vlastnoručními podpisy

Josef Uzlík -starosta

Jan Bareš -radní

Václav Kutlásek -výbor

Josef Němeček -výbor

Vojtěch Cerha -výbor

Václav Micka -výbor

Josef Maštalín

Josef Pokorný

R. 1891 –Založen v obci Předměřice sbor dobrovolných hasičů tím způsobem, že místní obecní úřad připomíná písemně zároveň důležitost nově zřizujícího se spolku. Dne 4. února vyzval občany, aby se pokud možno přihlásili jednak za členy činné a jednak jako údy přispívající. Za tím účelem svolal obecní starosta Josef Uzlík do hostince Josefa Simona na den 15. února valnou hromadu, při níž přečetl rolník František Novotný stanovy hasičské z obce Předměřic. Načež byli přítomní vybídnuti rolníkem Janem Barešem k volnému hlášení se ke sboru. Přihlásilo se 9 zakládajících, 38 činných a 47 členů přispívajících.---

Prozatímním výkonným výborem (sestavajícím z rolníků: Jana Bareše, Františka Novotného, Františka Štence, Františka Uzlíka zvoleným ode všech přihlášených členů) byla ustanovená valná hromada do dříve uvedeného hostince. Konala se dne 22. února, kde provedená volba výboru i jednotlivých (předsedou, jakož i velitelem zvolen rolník František Novotný, místopředsedou a podvelitelem rolník Jan Bareš, následovně 3 cviční členové výboru: rolník František

Uzlík, řezník a hostinský Rudolf Strnad a rolník František Štenc. Přispívajícími a zakládajícími údy byl zvolen do výboru spolku rolník Václav Kutlásek.)---

Nově sestavený hasičský sbor se účastnil kteréhosi dne u chrámu Páně sv. Jakuba Většího bohoslužby faráře Jaroslava Štětky:____ .

R. 1892 – Hned po novém roce bylo pro obvod Předměřice, Kochánek, Tuřice, Sobětuchy a Čihadla obsazeno místo obvodního lékaře Med. Dr. Karlem Nohejlem, který se však na sklonku roku vystěhoval na Moravu a v té době se žádný lékař do obvodu vytčeného nepřihlásil. Následkem toho byl nucen okresní výbor tento post zrušit a utvořit obvod nový se sídlem ve Starých Benátkách, který byl obsazen teprve 28. června roku 1894 Med. Dr. Josefem Marečkem ze Sobětuch.--- ._____.

R. 1893 – Od měsíce května až do pozdních žní skoro nepršelo, proto se jevila úroda velice chabou – mnohé z této úrody z jara podeschlo a veškerá se nemohla ani vymetat. V domněnce, že žádosti jeho bude vyhověno žádalo obecní zastupitelstvo obce Předměřic o slevení daní. --.- ._____.

-Poněvadž údaje dřívější týkající se učitelstva školy předměřické, jak vidno neúplnými se jeví, stůj zde stručný seznam od časů dávných až do roku 1893:

Učitel Strnad působil ve škole předměřické až do roku 1798. Když pak při zpáteční cestě ze Skorkova utopil se v řece Jizeře, zaujal místo jeho Matěj Melichar, který zemřel roku 1823.

Po úmrtí otce nastoupil syn Vincenc Melichar a ten 15. dne v měsíci červenci roku 1878 dán byl do pense. Po něm 1. srpna 1877 byl ustanoven správcem školy Vincenc Žežulka. Dle hodnověrného udání následující byli podučitelé ve škole předměřické:

Seifert (čti Sajfrt) od r. 1830 do r. 1850,

Salač v r. 1850,

Popr v r. 1850,

Václav Sedláček v r. 1850,

František Čurda od r. 1850 až do r. 1852,

Josef Pazdera od r. 1852 až do r. 1857,

František kolanda od r. 1857 až do r. 1868,

Josef Vaid od r. 1868 do r. 1877,

Josef Vaid byl 1. září 1877 jmenován řídícím učitelem v Kochánkách a na místo jeho dosazen byl učitel výpomocný Adolf Klimeš, který se 28. února 1879 přestěhoval do Staré Lysé rovněž za učitele provizorního.

Jeho nástupcem byl 1. března 1879 zvolen výpomocný učitel Václav Šelbický a byl propuštěn cís. král. okr. Školní radou začátkem měsíce srpna.

29. srpna z kutnohorského ústavu přišel kandidát učitelství Josef Jukliček, který 2. srpna 1882 ve 24 letech náhle skonal, podle uznání lékařského oblitím srdce krví.

1. září 1882 přibyl kandidát učitelství Jan Milota, cís. král. okr. školní radou ustanovený co mladší učitel a industriální učitelka Lucie Tiefbíunková.

Milotu, který 1. března 1883 odešel do Košátek, téhož dne nahradil Josef Kopecký.

1. září roku 1885 počal působení své při škole Karel Vachek a industriální učitelka Františka Slabá, která byla 1. dubna 1889 přeložena do Milovic.

Industriální učitelka Marie Slabá byla přeložena do Předměřic.

15. července r. 1890 byl Josef Kopecký odvolán do Stranic a za něj potom učil Josef Mikousek. Místo industriální učitelky po odstoupení Marie Slabé převzala Františka Slabá. Mikousek 1. září přijal místo ve Všelicích a za něho do Předměřic dostala se literní učitelka Marie Zdobinská.

1. září 1892 Marie Zdobinská postoupila místo Josefu Fancovi, s kterým se rovněž přistěhovala industriální učitelka Antonie Hofmannová.

R. 1896

-29. února do farní osady předměřické zavítali tři bratři. Redemptoristé od sv. Kajetána z Prahy --- misionáři, již na vyzvání Jeho Eminence kardinála Františka Schönborna do kolatury přišli konati svatou misii. ---

- V neděli 1. března ráno v osm hodin byl průvod kolem chrámu Páně sv. Jakuba (vět. ap), načež za latinských zpěvů misionáři s farářem p. Františkem Vaškem vešli do kostela, kde po ukončení chorálu nejstarší pan redemptorista úvodní kázání měl k přítomným

osadníkům, aby jim vysvětlil, co vůbec tzv. misie je a následovně proč se koná v naší.

Po kázání oznámil týdenní rozvrh bohoslužeb a příslušných církevních ceremonií: hned po zmíněném kázání mše sv., o desáté hodině opět kázání k věřícím se službami božími. Ve 3 odpoledne požehnání, ve 4 hodiny kázání. V pondělí o půl sedmé ráno mše svatá, druhá v sedm hodin. O půl osmé kázání a v 9 zase služby boží. Odpoledne ve 2 hodiny kázáno všem manželkám křesťanským a vdovám o povinnostech jejich stavu. O půl 4 pobožnost svatého Růžence, ve 4 hodiny opět kázání a požehnání. V úterý a ve středu služeb božích tentýž pořádek jako v pondělí. V úterý o 2 hodině odpolední kázání pro muže a vdovce odpovídající jejich životním povinnostem. Ve středu v tutéž dobu kázání křesťanským pannám, ve čtvrtek kázáno mládencům. Pro všechn čas misie slyšena sv. zpověď a podáváno „Tělo Páně“ tímto pořadem: v pondělí u správy boží byla škola povinná mládež, v úterý v 9 hodin o mši svaté u sv. přijímání. Ženy a vdovy zpovídaly se v úterý, ve středu přijímaly (v 9 hodin o službách božích). Muži a vdovci svatou zpověď měli ve středu, ve čtvrtek přijímali. Mládenci správu boží vykonali ve čtvrtek, u sv. přijímání byli v pátek rovněž o deváté hodině ranní při mši svaté. V pátek u sv. zpovědi byla děvčata, v sobotu v 9 „Tělo Páně“ přijímala. V pátek o druhé hodině odpolední přijel Jeho Milost monsignore Ferdinand Kalous, světící biskup pražský, biskup gracianopolitanský, probošt-staroboleslavský, aby misionární kříž posvětil, který smrčím okrášlený a umělými květinami (z papíru) osmnáct mládenců předem na topůrkách dopravilo na „První Kopec“ ke „Křížku“, kde počkali, až přišel průvod nepřehledný, jehož výše jmenovaný vysoký hodnostář církevní jakož i Vdpp. arcibiskupský vikář Pilát, staroboleslavský kanovník, misionáři aj. se účastnili. (pozn.: slavnosti celkem přítomno bylo 9 kněží).

Odtud byl vzat kříž a posléze byl odnesen na své místo trvalé ke kostelu, kde mládenci společně vztyčen a upevněn byl. Po vykonaných ceremoniích příslušných posvěcen byl. Na to světící biskup s ostatními bratry duchovními odebral se do chrámu a tu následovně zasloužilý jeden p. misionář kázal hlavně o kříži misionárním. (pozn.: v bezprostřední blízkosti chrámu měl kázání druhý p. misionář pod širým nebem k velikému množství lidí, kteří dovnitř kostela již vtěsnati se nemohli) Po kázání požehnali, načež

biskup krátký měl k nesčetnému davu věřící proslov, v němž jmenovitě poukázal na důležitost sv. misie a na neúnavnou činnost pp. Redemptoristů a žádal osadníky, aby služby prokázané faráři p. Františku Vaškovi odměnili úctou a láskou, tím slavnost svěcení kříže misionářského skončilo.

V sobotu odpoledne po růžencové pobožnosti slavnost mariánská byla a po ní kázání s požehnáním.

P.s. sobota před posledním dnem byla sv. misie již zajisté v mnohém srdci křesťanském víru i lásku k Spasiteli nejen oživila, ale i utvrdila. V neděli 8. března k zakončení sv. misie o půl sedmé ráno mše svatá proběhla a poté kázání. Po kázání byla opět mše svatá, v 10 hodin opět kázání a služby boží. O půl druhé odpoledne památky na sv. misi koupené (růžence, křížky a obrázky svaté) byly osadníkům posvěceny. Potom bylo kázání s požehnáním. O půl páté proběhlo okázalé loučení se s pp. Redemptoristy.

Pozn.: k Mariánské slavnosti dívky předměřické, kochánecké, sojovické a skorkovské nákladem 50 zlatých, svíčkami a květinami zahradníku Růžičkovi ze Starých Benátek daly okrášlit oltář Panny Marie.

Zastupitelstvo obce Předměřic k milé upomínce sv. misie snažně žádá o laskavé vlastnoruční podpisy důstojných pp. PP. Redemptoristů děkující zároveň za blahodárné působení, které dojista v paměti upřímných osadníků dlouho trvati bude.

P. Alois Roller, superior misie

P. Bernardin Čárka, C.SS.R.

P. Augustin Benda, C.SS.R.

Jak patrně, sv. misie v osadě naší konala se dříve než v tuto pamětní knihu události tyto zaznamenány byly. Poněvadž zastupitelstvo obecní na památku vyžádalo si podpisů PP. Redemptoristů, nevyhnutelně bylo třeba „misii“ předem v pamětní knize vynajíti.

-Následovní záznamy vzpomenuté od roku 1862 do roku 1893.

R. 1862

– V roce tom byla utvořena občanská záložna.

R. 1867

– Roku toho byl založen spolek obchodní „Včela“.

R. 1869

– 15. srpna na schodech (na 3. stupni) u Strnadů (čís. p. 88), neznámo z jakého důvodu, zastřelil se Petr Strnad.

R 1870

– 24. prosince 34 let starý Josef Mirka z Vrutice Benátecké, kočí rolníka Antonína Prágra, oběsil se v čísle 68 v maštali nad žlabem na žebříku.

R. 1871

– 28. července (o pouti) návštěvou byl u Starých rolník František Zalabák ze Lhoty Újezské. Když povoz jeho přijížděl na most kamenný, nešťastnou náhodou koně utekli nejspíše se sochy sv. Jana Nepomuckého lekli. Nizoučké tehdy zábradlí kamenné přeskočili a poněvadž voj v ramenu se zlomila, spadli s ní dolů, přičemž si jeden zlomil nohu. Druhý žádného zranění neutrpěl, protože jak se povídá, nedopadl přímo na zem, což připsati dlužno čiré náhodě, teprve ze hřbetu prvního volně smekl se dolů.

Pozn.: aby dalšímu možnému neštěstí bylo zabráněno, zábradlí kamenné na mostě později zvýšili asi o 35 cm (13 palců).

R. 1874

– Rolník Jan Štenc rukojmím byl rolníku Janu Urbanovi na 400 zlatých, které snad v době pozdější místní záložně občanský nucen byl vyplatit. Z té příčiny nejspíše čím dále, tím více byl trdomyslným. Chmurné myšlenky posléze také opanovali, že v neděli dne 12. října o ranních službách božích na půdě v čís. 24 oběsil se nad sýpkou právě naproti vikýři.

R. 1875

– V měsíci dubnu do kačovského mlýna akciového přišli rolníci František Horák ze Slivna Horního a Josef Rieger ze Hřivna, aby správa uměleckého závodu vyplatila jim povinný peněžní obnos za prodanou pšenici.

Když pak na cestě zpáteční nemínili zajít si až na most kochánecký, po přání přez rozvodněnou právě řeku Jizeru převážel je (v Kačově rozený) Krejzlův osmiletý František. Horák nedůvěřoval zručnosti slabého chlapce, vzal mu veslo, poněvadž ale zápolit s ním neuměl,

voda veslo podrazila a rolník snad ve strachu a zmatku jej upustil. Pramice bez pomoci unášená vlnami doplula v krátkosti až na jez, kde Horák neblahý měl nápad. V sebeobraně, ubožák, seskočil, chtěje se přebrodit. Jelikož ale proud byl příliš mocný, podvrtnul mu nohy tak, že mžikem octnul se pod vodou. Krejzlův hoch a Rieger z jezu sjeli šťastně a vbrzku byli zachráněni. Když voda spadla asi po třech týdnech, Josef Raban z Kochánek našel Horáka pod „Peklem“ ten zamletý měl nohy po kolena v písku. Peníze (80 zlatých) měl ještě při sobě a ač papírové, přece zachovalé.

P.s. peníze z části promočené usušili v kačovském mlýně a selce Horákové odevzdali, když přijela do Předměřic na pohřeb.

- Úplně se rozpadá spořitelna občanská.
- Založen divadelní spolek ochotnický „Klicpera“.

R. 1876

– František Kolář z Benátek od rolníka Antonína Prágra koupil hospodářství čís. p. 68.

- V čís. 18 utopil se v kálku 1,5 roku starý syn rolníka Veselého, Václav.

R. 1878

– 28. února asi v 9 hodin večer vyhořelo číslo 42 rolníka Jana Štěpána.

- Číslo 72 výměnkáře Jana Novotného bylo nově zbudováno. 14. dubna začal se stavbou a ta skončila 30.srpna.

- V témž roce postaviti dal rolník Josef Uzlík (senior) domek čís. p. 105.

- Roku 1872 zakoupený parní mlátící stroj od firmy Ston Lottkal na Smíchově v Praze za částku 4600 zlatých, byl prodán za 1300 zlatých ve velice sešlém stavu do Benátek Jelínkovi.

R. 1879

– Rolník Josef Raban provedl novostavbu čísla 53.

R. 1881

– Jan Hráský 27. ledna tesaři Janu Růžičkovi prodal čís. p. 10 (nyní ten barák má číslo 100).

- Ekonom Václav Veselý prodal usedlost čís. p. 18 rolníkům Josefu Urbanovi, Václavu Novákovi (čís. p. 17) a Josefu Uzlíkovi ml. Za částku 8000 zlatých.

- Dne 16. července na obloze nepatrná jen „babka“ prudký přinesla déšť provázený mírnou bouřkou, která soudnou byla cestáři Františku Jonášovi. Ten v tzv. „prutníku“ byl s kravami pro zelenou píci. Když po skončené práci domů jel „Býkovkou“, kolem plotu rolníka Josefa Urbana (čís. 66), právě u něho udeřil blesk do dubového sloupku. Jak lidé praví, zalknul se (62 roků starý) Jonáš následkem prudkého vlnění vzduchu. Pozoruhodné je, že nic nestalo se ani krávám ani dceři Marii sedící s vnukem na voze.

- 25. listopadu výměnkář Josef Mícka cestou k domovu v „Neckách“ upadnul a nemohl více vstát, nucen byl po delší dobu v mrazu ležeti. Ačkoli pomoc přišla záhy, přece nebylo možno žádným způsobem přivést ho k vědomí.

R. 1882

– Po smrti Urbana byl starostou obecním zvolen rolník Josef Uzlík (junior), I. radním rolník Jan Bareš, II. radním rolník Vojtěch Cerha.

R. 1883

– Rumburská spořitelna sídlem v mostě za 15 000 zlatých koupila usedlost rolnickou Františka Koláře čís. p. 68. Budovy hospodářské od banky koupil rolník Václav Strach.

- 16. října 26 let stará Marie Bártová ze Kbel (okr. Nové Benátky) v úmyslu sebevražedném skočila do Jizery (u „Staré Vody“) a utonula. Příčinu zavdaly prý domácí nesváry.

- 2. srpna za slunného letního odpoledne v Jizeře koupali se chlapi pod „Peklem“, kde jak známo, řeka dosti široce obrací směr k nedaleké vesničce Sobětuchy. Hoši již větším dílem plavati neuměli, radostnému oddávali se šplíchání na mělčině a jenom osmiletý Míckův jediný syn František mladý obětoval život odbočiv do blízkého výmolu. Pod „ Peklem“ právě pod lesem „Borkem“ v odlehlém a smutném zákoutí krajiny naší, nikde ani človíčka v osudné chvíli nebylo k spatření. Pouze na protějším břehu (sobětušském) nahoře ve stráni pracoval sobětušský příslušník Václav Houska, který upozorněn volajícími dětmi teprve po dlouhé době

nešťastného chlapce (jehož mrtvola zatím na mělčinu se vyplavila) z vody vytáhnul.

R. 1884

– V tomto roce zkasírovali hlavní oltář v chrámu Páně sv. Jakuba (vět. ap.) a na místě tohoto za 800 zlatých postavena obětnice nová: Spodní část zhotovil Vendelín Kostečka z Prahy, obraz je prací malíře Scheivla. Zmíněnou částku v kolatuře předměřické (Předměřic, Tuřice, Čihadla, Sobětuchy, Kochánky, Kačov, Skorkov, Sojovice, Podbraha a Otradovice) z milodarů sebral Jaroslav Štětka (farář).

Manželé František a Kateřina Salačovi ze Sobětuch asi 250 zlatých věnovali na zbudování oltáře Panny Marie. Oltář postavil Vendelín Kostečka, obraz maloval Scheivel (čti šajvl).

- Neznámo z jaké příčiny 19. srpna odpoledne vznítily se chlívky rolníka Josefa Špůrka (čís. p. 58)... Oheň vzrůstající včas ještě byl zpozorován a uhašen.

- 27. prosince zahradník František Domovský od tesaře Jana Růžičky koupil za 1325 zlatých barák čís. 10 (nyní 100).

R. 1885

– Mlýn od akcionářů koupený Gustav Schmerhovský prodal Janu Koštíři, statkáři v selhánkách.

R. 1886

– V létě (asi ve 12 v poledne) oheň u Hrácků (čís.p. 10). Založen byl úmyslně děvčetem, které si jako sirotka manželé Hráckovi vzali za schovanku. Nerozumná Kristýna pozdější dobou v domě obecního starosty Josefa Urbana četníkovi se přiznala, že nalezený list paličský i požár zmíněný byl jejím dílem.

R. 1887

– V tomto roce na základě vyzvání několika hospodářských spolků zavítala k nám Berta Poláková, aby sdělila našim hospodyňkám své zkušenosti, které jako stipendistka rady zemědělské v oboru racionálního mlékařství nabyla v Německu a ve Švýcarsku. Za tím účelem měla v hostinci u Simonů tři přednášky, které hlavně týkali se výroby másla a sýra.

R. 1888

– František Řezáč 4. ledna v Kačově pomáhal Simonovým při sekání ledu. Náhle upadnul na vytahanou hromadu a poněvadž poraněn byl na spánku, neví se, zda úmrtí náhlé má se přičísti onomu pádu neblahému nebo mrtvici.

- 4. ledna příslušník obce naší 51 let starý Josef Němeček (přezdívali mu „Kotel“) návštěvou byl v Kochánkách u dcer, které tam sloužily. Na zpáteční cestě k Předměřicům u Kačova, několik jen kroků za Doležalovým stavením, spadl do Jizery a utopil se. Nedlouho na to nalezen byl protože po pás vězel ve vodě obklopen nově utvořenou vrstvou ledu (asi 5 kroků od břehu na stráni Předměřické).

- Ve škole byla přednáška hospodářská (snad v měsíci květnu) Bedřicha Negobiského, učitele hospodářské školy mladoboleslavské.

R. 1889

– Rolník František Salač hospodářství (č.p. 9) mající výměru 81 měřic (54 korců) prodal rolníku Janu Novotnému (č.p.2) za 800 zlatých (licitando).

- Krejčí Václav Beránek od čís. 38 prodal „špýchárky“ nádeníku Josefu Studenému a ten nechal je přestavěti v obytné stavení, čímž povstalo čís.107.

- Živnost hospodářskou čís. p. 84 od majitele řezníka Vincence Ulricha koupil rolník Jan Bareš za 5 200 zlatých (výměra: 21 měřic tj. 14,33 korců).

R. 1890

– Truhlář Václav Novotný (za prémii 100 zlatých) zhotovil oltář sv. Josefa. Za 80 zlatých obraz vymaloval malíř Scheivel (potřebný obnos hradili osadníci sbírkou v kostele).

- Dělník Jan Boháč koupil od krejčího Václava Beránka barák čís. p. 38.

- 15 let starý němý Bláha syn stárka Hynka Bláhy, ve čtvrtek dne 15. srpna při koupání se v řece Jizeře za kačovským mlýnem dole po jezem u tzv. „Ostrova“ utonul. Tonoucího zachrániti usiloval mládek František Samek, ten ale dojisty by taktéž v chladné vodě zahynul, kdyby včas přichvátavší mlynářskou chasou nebyl vytažen.

P.s. rodiče jeho jsou mínění, že Jaroslav se neutopil, nýbrž ve vodě že ranila jej mrtvice. Domněnku tuto zdůvodňují značnou chlapcovou

zručností v plavání a také tím, že jenom velikou silou šlo nešťastnému chlapci ústa otevřít a že v žaludku žádné vody neměl.

- 25. říjen v úterý po posvícení tma perutě své černé rozložila již nad krajinou. Všude ticho – ticho hrobové, občas přerývané jen psím štěkotem. Milá vesnice naše ve tmavém tu odpočívá údolí a netuší ani, že za málo okamžiků dějiny (historie) její smutná rozmnoží událost.

O půl osmé večer, jako bleskem po vsi rozlétla se zpráva, že košíkář František Ječný zabil manželku svou Kateřinu. Lidé všude vybíhali ze stavení a mnozí z nich spěchali k místu, kde vražda byla spáchána. V malé chvílce zástup zvědavců byl ve dvoře rolníka Václava Svobody (č. p. 35), ze kterého zmužilejší zvědavostí puzeni odebrali se do jizby, kde na štukách zchladlá ležela oběť zuřivého muže. Ten, jak se praví, nelidským trýznil způsobem ženu ubohou, takže se v oprávněném strachu před ním po 3 dny skrývala u Ječných (čís. p. 20 v Tuřicích) na půdě a posléze uchýlila se k matce své a bratru Antonínovi. To však darebnému opilci nebylo vhod a poněvadž dozvěděl se, že Kateřina k němu zpět jíti nemíní, v krátkém čase za ní dostavil se do bytu deputátníka Modráka a nutil jí k návratu. Jelikož dříve častokráte vyhrožoval jí zabitím, není se tudíž čemu diviti, že úmysl její naprosto odloučeně žítí ve službě byl nezvratný, z té příčiny vašeň divoká Ječného se zmocnila. Vytáhl nůž a mocným rozmachem nešťastné ženě vrazil jej do prsou. Srdcelomný výkřik (Ježíši Maria, maminko!)... silný proud jasně červené krve... pád mrtvého těla – zakončením bylo manželského dramatu. V té chvíli, kdy chorá matka usedavě plačící naříkala pro dceru trpitelku, již jak známo sama k neblahému sňatku přiměla. Bestiální manžel nejspíše ve strachu před zaslouženým trestem ubíhal k rodné vísce Tuřicím. Chtěje v obydlí svém (čís.p. 20 koláře Václava Ječného) se ukrýti. Aby nikdo neměl k němu přístup, hleděl, bláhový, všemi možnými prostředky dveře zatarasiti. Sotva však započal, nucen byl ustati, protože hluk zvenčí nic dobrého pro něj nevěstil. Ztišil se tedy očekávaje věci následující. Venku potom mnozí usilovali dveře otevřít. Dveře samo sebou se rozumí, vbrzku povolily a ječného v pravém slova smyslu zajisté lid rozhořčený by utloukl, kdyby nebyl jej chránil četník Josef Pospíšil (týž náhodou, když krvavý čin spáchán byl v hostinci u Strnadův) ještě s obecním strážníkem Josefem Horou. Vrah, ač zběsile se bránil, podlehl přesile a když byl spoután, prohlásil jej četník za zatčeného, načež odveden byl nejprve k místu činu a ještě téhož dne dodán byl

k soudu do Nových Benátek (po cestě předběžný výslech) a odtud po výslechu a sepsání protokolu poslán ke krajskému soudu do Mladé Boleslavi do vazby vyšetřovací.

9. února 1891 postaven byl před porotu, která ho odsoudila ke smrti provazem. Byl však dříve doporučen milosti J. V. císaře Františka Josefa I. a ten změnil mu trest v doživotní žalář. Až po 3 letech zemřel Ječný v Kartouzech.

R. 1892

– 1. února ve Starých Benátkách následkem „velké vody“ sesul se mlýn patřící „Länderbance“ a trosky jeho plovoucí lidé chytali a tak mnoho dříví nashromáždili. U nás mnozí tahali se s různými částmi, jako jsou prkna, trámy, truhly apod. aby domů si je odnesli. Hrabivost mnohých brzy však ukázala se marnou, neboť nájemce mlýna ztroskotaného poslal dříví hledati, aby škoda způsobená alespoň z části byla zmenšena.

- Politováníhodné neštěstí stalo se ve čtvrtek 4. února. Tehdy právě obecní kal v dolní vsi rejdištěm byl klouzajících se dítek. Když pak silný vysekaný led nahrazen byl tenkou vrstvou novou, nešťastnou náhodou Rývův osmiletý Josef a Blažkův osmiletý František při hře zabloudili na mladý ještě led a prolomivše se hrůzné shluknuvším se lidem připravili divadlo. Ubozí chlapečci tonouce usilovně neúprosné smrti se bránili a ačkoliv pomoc poměrně přišla brzy, přece Rybův v kalné, smrduté vodě zahynul. Blažkův František za život svůj děkuje nevlastnímu bratru Václavu Rabanovi, který nedbaje studené lázně jedním skokem octnul se u nešťastných dítek. Ač sám plavati neuměl, bratra Františka vynesl. Pro druhého však již se neodvážil. Tomu zase přispěti hleděl rolník Václav Novák (čís. p. 17), který bohužel pádem neblahým do vody vlastní život chrániti byl nucen.

P. s. následkem nachlazení chvályhodná obětavost poslednějšího byla odměněna dlouhotrvající nemocí.

- Obecní posel František Suldovský zruinoval a znovu 9. dubna postavití nechal domek č. p. 70.

- Anna Jindrová z Předměřic, 18 let stará služebná rolníka Václava Petra (čís. p. 18) v Tuřicích, 10. května (v sobotu večer) v úmyslu sebevražedném právě za domem výměnkáře Jana Novotného (čís. p. 97) vrhla se do řeky Jizery, protože ale plavati neuměla, v brzku

chladným podlehla vlnám a za málo okamžiků voda mrtvé jen tělo unášela.

O záchranu pokusil se Josef Sojovský z Tuřice, leč marně. Ona zatím vúkol po kraji hustá se rozhostila tma, bylo tedy veškeré hledání utopené bezvýznamné. Dívka teprve 6. dne ráno (ve čtvrtek) nalezena byla pod „farářovou loukou“, kde vlasy obtočeny měla kolem vrboví. Za příčinu sebevraždy udává se nešťastná láska.

Pokračování ku stránce 22

R. 1893

– V úterý dne 10. ledna po více než dvacetileté duchovní činnosti v 52. roce věku svého po krátké nemoci zemřel kandidát theologie (čekatel bohosloví) a zasloužilý farář v Předměřicích p. Jaroslav Štětka ochrnutím plic.

Tělesné pozůstatky zesnulého po zádušních službách božích (requiem) k věčnému byly spánku uloženy dne 13. ledna na hřbitově předměřickém.

Z účastníků pohřbu vedle značného počtu duchovních bratří jmenovati se sluší obecní zastupitelstvo jakož i dobrovolné sbory hasičské: předměřický, kochánecký a sojovický.

Dále zaznamenati dlužno neobyčejně krutý mráz v den pohřbu (asi - 27°C) jenž zavínil, že příslušné obřady (ceremonie) církevní pokud možno nejrychleji byly skončeny.

Zemřelý správce kolatury předměřické vzorným byl pastýřem svěřených oveček neúnavným jsa a dobrým kazatelem. Všeobecně má se za to, že po delší již dobu byl slabomyslný, o čem dostatečně zachovalé jmění svědčí bez testamentů sestávající nejvíce z měděných, pak stříbrných mincí. Tak příkladně v rozličných bylo nalezeno nádobách za 300 zlatých čtyř krejcarů a za 1400 zlatých stříbrných zlatníků. Jak dříve psáno nebožtík poslední vůli žádnou nezanechal, z té příčiny úhrnná suma (součet) 13000 zlatých úředně rozdělila se na 3 rovné díly. $\frac{1}{3}$ kapitálu byla našim chudým občanům věnována, $\frac{1}{3}$ zdědili příbuzní a $\frac{1}{3}$ připadla interkaláru. Po úmrtí faráře Štětky převzal administraci fary bývalý jeho kaplan p. František Skrbek a ten ve správě farního úřadu byl velice liknavým. Dokonce ani v měsíci červenci roku 1894 účty interkalární neměl ještě

vyhotoveny, následkem čehož byl nucen p. František Vaško na rozkaz konzistoře a císař. okr. hejtmanství dotyčné účty sám vypracovati.

- Poutník jdoucí z vesnice naší po císařské silnici k Benátkám vlevo u polí spatřil na vysokém podstavci kamenném železný kříž, který vlastním nákladem k uctění a chvále boží před dávnými časy postaviti dali manželé Josef a Anna Urbanovi.

Polní cestou kolem kříže tohoto vedoucí ve sváteční a mnohdy i ve všední dny zbožní občané kochánečtí chodí do Předměřic do kostela. Šedesát roků kříž svědkem jejich pobožností byl a za celou tu dlouhou řadu let zajisté nikdo nezaznamenal, že by kdy byl nějakým způsobem zneuctěn. Teprve v roce 1893 zpustlá, nemravná ruka nejspíše nějakého otrhance opovážila se kříž z podstavce vypáčiti a na zemi na kusy rozbít. Surovost taková neobyčejná v lidu vyvolala pohoršení neb mnozí v hněvu spravedlivém zlořečili neznámému bezbožníku hrozíce jemu trestem božím.

Aby zločinec byl vypátrán, usneslo se obecní zastupitelstvo dáti 50 zlatých odměny tomu, kdo by podati mohl bližších zpráv, podle nichž by s úspěchem šlo pracovati ke zjištění jména pachatelova.

- Dle nařízení okresního výboru benáteckého měly Předměřice třetinou nákladu hraditi znovu zbudování jakož i vydržování dalšího kocháneckého mostu.

Obecní zastupitelstvo v domnění, že obec povinna není zmíněnou stavbu nebo i opravu podporovati, proti tomuto rozhodnutí podalo k zemskému výboru reklamaci.

-V roce tomto zruinováno bylo nově zbudované čís. p. 31 rolníka Václava Kutláška.

- Také rolník Josef Špůrek rozbořiti nechal a opět vystavěl číslo 58.

- Beneficiát brandýského děkanství p. František Vaško úřadem patronátním (sídlo Brandýs nad Labem) v roce 1893 byl jmenován farářem v Předměřicích.

- Jak bylo již psáno na jiném místě, po smrti faráře Jaroslava Štětky prozatímním administrátorem fary ustanoven byl bývalý kaplan jeho p. František Skrbek, který v administraci setrvati nucen byl až do 11. června. Tehdy farní osada (kolatura) předměřické okázalým slavila způsobem instalaci p. Františka Vaška.

Jako při každé podobné příležitosti, tak i tenkrát školní dítko tvořila špalír a ten od fary nahoru táhnul se po chodbě směrem k hlavním dveřím chrámovým. Nedostávající se část špalíru až k samotnému

vchodu prodloužili hasiči dobrovolných sborů předměřického, kocháneckého a sojovického. Asi o půl čtvrté hodiny odpolední po hlaholu zvonů narychlo sestaveným dvouřadím ubíral se „nový“ farář do chrámu sv. Jakuba (star. ap.). Nedaleko veřejí jménem přítomných hasičů, jakož i jménem nepřítomného spolku tuřického, uvítán byl velitelem předměřického sboru rolníkem Františkem Novotným, jenž krátkými, prostými, přesto však srdečnými slovy přál jemu k nastávající důležité a významné hodnosti.

Před samým vchodem oslovila nově zvoleného duchovního pastýře žačka předměřické školy (obecné) Anna Štencová, od které po skončení uvítacího proslovu přijal podávanou kytici, načež se odebral do kostela, kde delší měl kázání k věřícím „ovečkám“, v němž je vybízel k svornosti, právě, že svornost slučuje nás blahodárné rozsévajíc sémě své těm, kdož matkou ji byli sobě zvolili a na doklad pravdivosti slov svých uvedl chvalně známý příklad o knížeti Svatoplukovi:

Ten jak mnohému dojistá povědomé jest, nechal přinést tři pruty, kázal je svázati a poručil následovně třem synům svým aby se pokusili o jejich zlomení.

Vida však jejich úsilí marným, pruty od sebe oddělil, každému synu pak dal po jednom a nařídil jim zlomiti pruty ojedinelé, což úkolem bylo snadným. Když tak se stalo, pravil k nim: „Budete-li vždy svorně míti se k sobě, spíše nepřátelským nástrahám odoláte, pakliže ale oddělíte se, jak jsem právě s pruty naznačil, moc vaše bude zlomena lehce.“

- V úterý 11. července asi v 7 hodin večer veliká postihla bouře naši jindy klidnou vesnici a jak se zdá, hlavně krutou soustředila činnost svou za obcí na „Jáně“ a na „Vrších“. Tam blesk jeden stíhal druhý a děsný ohlušující rachot zhusta ustrašenému obyvatelstvu oznamoval zle rozpoutaného živlu řádění. Uplynulo málo jen okamžiků a po vsi rozlétla se zpráva, že udeřil blesk do žitných „bubáků“ výměnkáře Jana Novotného, a že je zapálil. Poněvadž ale bouřka neustávala, ba naopak silnějšího nabývala rázu s jistotou čekali mnozí nějakou katastrofu v obci samé. A nemýlili se.

Bouře v kratinké jen době z „Vrchů“ snesla se nad vesnici, kde v brzku blesk uhodil do domku soukromnice Marie Rittrové (čís. p. 78) a na půdě nejspíše zapálil. Objevivší se dým pojednou však se ztratil a oheň snad sám o sobě zaniknul. To přičítalo se okolnosti, že

na půdě krom dvou otýpek borových nic se nenalézalo, co by požár mohlo podnítiti.

Pozoruhodné je, že blesk taškovou střechu na dvou místech prorazil, přičemž poškodil komín a rozbil jeden hambálek, jak se praví vniknul též dolů do pokoje, čemu po bouři malé nasvědčovaly dírky ve stropě. Skoro zároveň zapálil blesk stodolu rolníka Vojtěcha Cerhy (čís. p. 26).

Hasiči již předem k hašení připraveni nevěděli kam dříve působnost svoji obrátiti. Nejprve spěchali k hořícímu žitu na pole, než však k němu mohli doběhnouti, v nebezpečí bylo stavení Rittrové a proto se někteří vrátili, by pokud možno nejrychleji dopravili stříkačky dolů do vsi k obecnímu kalu a zahájili tak – ne hašení zmíněného domku (toho, jak vidno, nebylo vůbec třeba) – nýbrž chránění budov blíže Crhovy stodoly, z níž mohutné, k nebi vysoko šlehající plameny daleko široko rudou rozlévaly zář po okolí.

Hasiči kochánečtí vidouc záplavu nad Předměřicemi, jen odjeti chtěli k nám, když právě v Kochánku zapálil blesk stodolu rolníka Václava Volštáta.

Doložka: Vylíčené právě pohromy živelné doprovázel prudký asi čtvrt hodiny trvající déšť, jenž zavínil, že voda v polích mnoho nadělala strží.

- Alois Kraus, dělník, příslušný do Mečeříže, v dubnu postavil domek čís.p. 121.

- Nově určená literní učitelka Marie Zalabáková odstoupila koncem školního roku 15. července a místo její zaujala prozatím 1. září Mathilda Veingertnerová.

- Ve středu 27. září asi o dvanácté hodině polední neznámým způsobem vznítla se střecha slaměná kryjící obytné stavení rolníka Františka Tůmy (čís.p. 36).

- K naléhavé žádosti faráře Františka Vaška patronátní úřad nákladem 400 zlatých (bez jakéhokoli příspěvní přifařených obcí) provedl opravu velice již sešlé fary.

- Učitel Josef Tauc z Předměřic 28. října dostal se na obecnou školu chlapeckou do Mladé Boleslavi.

- Zima v roce 1893 – 1894 krajině naší slabé jen přinesla mrazíky bez sněhu.

R. 1894

– V měsících březnu a dubnu bylo stále sucho, tudíž jarní setba měla o překážku méně. A jelikož pohoda nastalá poměrně dlouho trvala, věřila valná část rolníků, že bude opět „suchý rok“. Než ale v květnu „zatăhla“ se obloha a zprvu vítaný mírný déšť pojednou polím jevil se sice stálým, ale nemilým však hostem, poněvadž nepřišel sám. Provázela jej zima. Studené počasí, které zřejmě mělo neblahý vliv na vzrůst plodin hospodářských; jmenovitě zakrněly okurky, vodnice a zemáky.

Byl tu již měsíc červen se svými požadavky a na vyjasnění oblohy nejmenší nebylo naděje. Nadešlo sušení, sklizeň sena – v dešti.

Hospodáři neradi s čeládkou svou ubírali se na posekané louky, aby poněkud jen „zaschlé“ trávy před nezbytným deštěm uchránili. Jaký to byl spěch, by kupky včas hotovy byly, leč všechno úsilí ukázalo se marným. Za málo okamžiků přelo znovu. Práce stěží započatá byla skončena a jestliže posléze louky „sklápěly“, přelo pak jistě celý týden. Zkrátka následkem deštivé doby píce nemohla se usušit a větším dílem podlehla zkáze – zplesnivěla.

- V neděli, dne 15. dubna večer k deváté asi hodině pojednou obcí naší táhlý zazněl a dojemný zvuk trubky hasičské, jenž klidným, nic netušícím zvěstoval občanům, že majetek jejich dravým jest živlem ohrožen – že hoří. Tito ustrašení vybíhající ze stavení obrovské zřeli vysoko k nebesům blankytným vzrůstající plameny, které úplně již schvátily hospodářství čís.p. 39 Františka Hojky (účetní hospodářské záložny v Brandýse nad Labem). Jenom usilovné snaze některých děkovati jest, že oheň zhoubného pustošení své na sousední budovy nerozšířil, neb ve velikém nebezpečí byla sýpka rolníka Václava Svobody (čís.p. 35). Jakož i blízko stojící altán a kůlna hostinského Josefa Simona (čís.p. 40).

Požár vznikl v zadním rohu stavby, čeho dodatečným budiž dokladem následujícího dne nalezený „paklíček“ ohořelých sirek a kousek taktéž z části zničeného hadru, tyto drobnosti sloužily k upravení tzv. luntu a tudíž i k provedení nekalého záměru.

- Roku tohoto rolník Jan Bareš prodal od čísla p. 84 hospodářské budovy řezníku Janu Štencovi za 3 200 zlatých; pole si nechal.

- Obuvník Václav Štrelba koupil od rolníka Václava Svobody místo stavební v zahradě patřící k hospodářství čís. p. 35 a zbudoval tam obytné stavení čís.p. 123-

- Usedlost čís. p. 15 v Předměřicích – hospodářství o výměře 70 korců (105 měřic) – asi v polovině května prodal majitel Josef Čančík za 18 300 zlatých rolníku Janu Barešovi. Protože ale dle kupní smlouvy řídit se nemínil, žádal úplné zrušení smlouvy.

Kupující uvolil se býti Čančíkovi po vůli, s tou podmínkou však, aby složil do chudé pokladny 250 zlatých jako fond nuzným předměřickým občanům. (Jakož i 25 zlatých darem „ústřední Matici Školské“)

- 6. června po trapném neduhu zemřel 58 let starý rolník a majitel hostince (čís.p. 40) Josef Simon.

- Plodiny hospodářské roku 1894 příliš nízko byly placeny, neb 1q žita stál 6 zlatých 50 krejcarů a 1q pšenice 7,50, ječmene 7 zlatých. Pouze za oves bylo 9 a za seno 8 zlatých. Za příčinu klesání našeho obilnictví zcela správně udávají mnozí:

1. Konkurenci ciziny
2. Lacinou dopravu obilí železnými drahami

- Chtějíc dávné uskutečnití přání zesnulého otce dal ekonom Václav Starý zhotovit zjara na vlastní náklady dřevěný kříž, jež vbrzku u „Mrchovláčku“ na jednom ze svých pozemků vztyčiti nechal u polní cesty táhnoucí se směrem k blízké vesnici Jiřicům.

Nový kříž 29. července o předměřické pouti po vykonaném v kostele požehnání posvětil farář p. František Vaško, za tím účelem vedl k němu procesí.

- V sobotu 1. září asi ve 2 hodiny po poledni vznítla se stodola rolníka Jana Novotného (čís.p. 9). Vyrůstající požár zavínil chlapec, který v bezprostřední blízkosti zmíněné stavby dělal sobě ohníček. Jenom díky rychlému přispění oheň zhoubnou činnost svou nemohl rozšířiti.

- Ve čtvrtek 20. září ke třetí hodině odpolední, hrajíce si se sirkami udělala jistá dívka u plotu zahrádky rolníka Jana Urbana (čís.p.66) ohníček ze slámy, následkem toho plot dotyčný se vzňal. Neštěstí nestalo se žádné, poněvadž oheň v zárodku byl udušen.

- V roce tomto žádali občané sojovičtí aby obec předměřická s nimi zároveň postarala se o zlepšení stavu cesty vinoucí se podél Barešovy straně k Sojovicím. Z té příčiny ustanovilo obecní zastupitelstvo, aby kus právě cesty té upotřebil se šterk z louky rolníka Františka Novotného rozprostírající se na levé straně kamenného mostu.

Následkem tohoto usnesení v krátké době tisíce fůr šterku přes tzv. „Luh“ se na cestu dotýčnou navezlo.

- 20. října podivným způsobem výměnkář Václav Hráský. Ubožák nabíraje vody po hlavě spadnul do sudu, ve kterém, nemoha se více zpět nahoru vzmoci, se utopil.

Poznámka: Zmíněný stařec na 3. žeburu měl kostižer (karies), kterým velice trpěl.

- V listopadu Václav Tůma od Anny Hradeckové koupil za 900 zlatých domek čís.p. 30.

- Zima od Vánoc byla velice mírná ani sních ani mráz skoro se neobjevil.

R. 1895

– 2. a 3. ledna spadlo však tolik sněhu, že množství tomu i staří občané se divili, neb obrovské ty spousty vloček sněhových do té doby nebyly v krajině naší k spatření.

Jelikož sních teprve na umrzlou napadnul půdu a poněvadž následovně mrazy větší s menšími se střídaly, nemohla zvíř nikde potravy se dohrabati. Následkem toho hladem zmíralo mnoho koroptví i zajíců. Poslednější vyhublí a zimou zkřehlí za noci až k samotným hospodářským stavením se přiblížili, kde lidé soucitní živili je senem apod. Koroptvím jako každoročně zbudovány v polích tzv. „remízky“, které včas potřeby zásobily se zrním.

Poznamenání: Remízek- kolna, kůlna, mlází jest bouda z borových obyčejně větvích urobená a sice za tím účelem, by 1. na vsypané tam obilí sních napadati nemohl a 2. aby koroptve částečně aspoň chrániti se mohly v mrazu a před „škodnou“.

- Nedlouho po Novém roce započalo se stavbou okresní silnice, k níž planýrka provedena byla již roku 1894. Jelikož silnici směr dán byl kolem uměleckého válcového mlýna v Kačově, je nabíledni, že nejvíce prospěšná bude tomuto průmyslovému závodu, jehož majitel Jan Koštír (junior) povozy každodenně s moučnými produkty do různých skladů posílá a poněvadž následovně četné polnosti jmenovaného mlýnáře v bezprostřední blízkosti nové silnice se nalézají, uznal mnohé výhody její. Z té příčiny potřebné části pozemků daroval vytyčenému podniku aby práce rychle v před se brala, svolil, a aby ve skále u mlýna kámen nutný zdarma byl nalámán na vyštětění nově zřizující se cesty a sice od mostu kocháneckého až

k poli rolníka Josefa Pokorného a zároveň dal 1000 zlatých na uhrazení částečně potřebného nákladu. Rozumí se, že ostatní výlohy se stavbou silnice spojené hradila obec.

Jako zpravidla, tak i tenkrát byla cesta rozdělena na parcely, které jednotliví rolníci veřejnou dražbou (licitando) sami na starost si vzali, aby na ně za určitý obnos peněžní zprostředkovali dodávku kamene.

- Literní učitelka Mathilda Veingertnerová 18. dubna vzdálila se a za ni dostavil se 15. května učitel Václav Komárek.

- 12. května rolník Václav Čančík z Tuřice od otce Josefa Čančíka koupil rolnickou usedlost čís.p. 15.

-Nádenice Alžběta Müllerová, vdova po zemřelém Josefu Millerovi, postaviti dala obytné stavení čís. p. 124.

- Též dělník Václav Horák v roce tomto zbudoval domek čís. p. 122.

- 10. června prodal rolník Václav Míčka živnost hospodářskou čís p. 20 (výměra: 25 měřic, tj. 16 korců) pekaři Josefu Stibingerovi za obnos 6975 zlatých.

- Asi v polovině července začalo se s malbou kostela a tato skončena byla ve středu před poutí. Náklad potřebný (asi 100 zlatých) farní osadníci uhradili sbírkou faráře Františka Vaška.

- Tohoto roku následkem mírné, příznivé letní sezony v celých téměř Čechách hraboš polní rozmnožil se mírou úžasnou. Miliardy myší rozrýváním polí v čase pozdějším nesmírně ničili zaseté obilí, čímž hospodáři značných a čitelných doznali ztrát.

Náš katastr z části aspoň tímto škůdcem osení byl uchráněn, neb, ačkoliv, i u nás podzimní setba jím utrpěla, přec tak nebyla zpustošena, aby rolníci byli ji nuceni zaorati, jak větším dílem dělo se v krajinách naší vlasti.

Mladoboleslavský hejtman okresní Vebr z nařízení císař. král. místodržitelství obecním starostům dal za příčinou co nejdříve prohlášení věděti, že polní myši nejlépe hubiti lze tzv. Löfflerovým myším bacilem a v listě úředním naznačil jim, kterak prostředku toho se užívá.

V naší obci zkoušel účinky uvedeného bacilu pouze rolník Václav Svoboda. Jelikož ale nešetřil rady k užívání, se se žádoucím výsledkem neshledal.

Dobré však prokázali jemu v ohledu tom služby tzv. fosforové kuličky, pak směs ječmene s hrachem napuštěná roztokem ledku (ledek chilský = dusičnan sodnatý: NaNO_3).

- 13. července odešel Karel Vachek, aby přijal místo řídícího učitele v Kropáčově Vrutici. Od 1. září Vachka zatímně zastupoval učitel Josef Švorc.
- 26. srpna obecním představeným byl zvolen rolník Václav Kutlásek. I. radním ekonom Jan Bareš, II. Radním rolník František Novotný.
- Hospodářství čís. p. 45 mající výměry (snad) 54 měřic tj. 36 korců v polovici asi října za 11400 zlatých prodal vlastník Alois Ábeles (izraelita) Václavu Míckovi.
- Dne 9. prosince asi v 10 hodin ráno v hospodářství rolníka Josefa Pokorného čís. p. 16 právě při pečení chleba trhlinou (v peci) plamen zasáhnul nahromaděné na peci hadry, ty se vznítily a dojista by další zhoubné pustošení ohně podmínily, kdyby včas přichvátavšími lidmi možnému neštěstí nebylo zabráněno.
- V sobotu 14. prosince p. J. R. Pazderka, kaplan, odstěhoval se do Nehvizd.
- Učitel Václav Komárek 26. prosince byl odvolán do Nových Benátek. Za něho od 1. ledna 1896 učitel Josef Švorc rodem ze Starých Hradů a na místě tohoto ustanoven učitel Ignát Sirůček (z Kuklen).

R. 1896

- Zima roku 1895-1896 do vánoc byla velice mírná. Za celou dobu tu byly asi tři jen velmi skromné mrazíky a stálý jen poprašek sněhu, ten ale v čase krátkém roztál. V únoru byly tuhé mrazy bez sněhu.
- V pátek 28. února tuřický rolník Václav Čančík prodal rolníku Janu Barešovi hospodářství čís. p. 15.
- K svaté misii, která ve farní osadě naší od 29. února trvala do 8. března, dodatečně poznamenáno budiž, že po čas trvání svaté misie vůbec velkými zvony se zvonilo a za dobu tu krátkou, že úhrnem u sv. zpovědi bylo 1659 katolíků.
- Aby zápisky knihy pamětní byly úplné, podotknouti se sluší následující změnu držebnosti:
 Hostinský Václav Strnad v roce 1880 od rolníka Jana Štěpána koupil za 5600 zlatých čís. p. 42.
- Údy obecního zastupitelstva vlastnoručními stvrzují podpisy pravost všech zaznamenaných v knize událostí:
 Jan Bareš - radní
 Josef Uzlík

Josef Novák
Václav Novák
František Šterc
František Novotný
Vojtěch Cerha
Jan Novotný
Josef Maštalín
Josef Novák

Václav Kutlásek - starosta

V Předměřicích dne 26. dubna 1896.

Další zápisky od roku 1898 v této knize vykonal Josef Urban, za kterou příčinlivost jemu obecní zastupitelství nejsrdečnější díky projevilo a o další pokračování požádalo.

- K poslední změně držebnosti z roku 1880 v historiografii obce Předměřic dlužno ještě poznamenati:

- I. 22. července 1878 Jeho Eminence kardinál kníže arcibiskup pražský Bedřich Švarcenberg udílel osadníkům kolatury předměřické svátost sv. biřmování (confirmatio). Podrobnosti při církevní slavnosti tak významné nelze udati, jelikož postupem času celý pořad slavnostní zajisté každému z paměti již vymizel. Toliko budiž podotknouti, že té doby správcem osady farní byl farář p. Jaroslav Štětka.
- II. Stavení obytné (před časy hostinec) čís. p. 2 rolník Jan Novotný v roce 1884 nechal rozházeti a po odstranění ruin podél cesty zbudoval slušný dům nový.
- III. Ekonomii (čís. p. 49) Vojtěcha Řezáče (ve výměře 39.33 korců) v dubnu 1891 za 8040 zlatých koupil rolník Václav Svoboda z Tuřice (čís. p. 21), jenž téhož roku od jmenované usedlosti Václavu Řehákovi (řezník a hostinský v Kochánkách) za 3250 zlatých odprodal 33 měřic tj. 22 korců (čís. parc. 320/1/321) a u „Kanálu“ Josefu Pokornému (čís. p.16) 3 míry (2 korce- čís. parc. 415/1,2); za 530 zlatých tesaři Josefu Hlaváčkovi čís. p. 4 na „Jáně“ u rozcestí 2 korce (čís. parc. 715) za 570 zlatých. P.S. Koupí dotyčných parcel přijali kupující též 1% rentu roční výměnkáře Vojtěcha Řezáče.
- IV. V chrámu sv. Jakuba (vět. ap.) 16. srpna 1891 vykonána byla kanovnická vizita. Dotyčnou návštěvou církevní chudobný

kostelík náš poctil Jeho Eminence kardinál kníže arcibiskup pražský hrabě František de Paula Schönborn.

- V. 1. července 1893 nově postavený most Kochánecký obec předměřickou stál asi 1650 zlatých. Občané kochánečtí žádali, by Předměřice přispěly na most vytčený – na stavbu 40% a zbývajících 60% že uhradí již sami. Když ale obec žádnému poplatku dokonce podrobiti se nemínila, postoupili kochánečtí proces okresnímu výboru a ten zastupující funkci smírčího soudce mezi oběma stranami, určil našim 30% příspěvek. Proti tomu ustanovení obecní funkcionáři odvolali se (podali reklamaci) k výboru zemskému, jenž rozhodnutí okresního výboru zrušil diktuje pouze 30% do budoucnosti tj. na další možnou reparaturu. Oproti tomu rozhodnutí obec kochánecká zaslala protest k správnímu dvoru do Vídně. Za příčinou onemocnění právní zástupce obce naší (Dr. Tangl v Nymburce nad Labem) po přání obecního zastupitelstva přenesl činnost svou na známého advokáta ve Vídni, a ten, neznalý poměrů stávajících, nemohl také ve prospěch obce pracovati tak, jako kdyby vědom toho byl, že Předměřice mostu kocháneckého takřka nepotřebují. A tak ku škodě občanů správní dvůr svým dekretem znovu uvedl v platnost příspěvek 30%.
Poznámání: dle zákona obec na stavbu mostu nucena jest spolu-platiti, jelikož katastr předměřický s kocháneckým, jak nemnohým snad známo, stýká se právě uprostřed řeky Jizery. P.S. náklad na stavbu mostu 4452 zlatých 95 krejcarů, z těch $30\% = Y * \% / 100 = 4452,95 * 30 / 100 = 1335,8850$ zlatých; připočteme-li k nim výlohy soudní procesem vzniklé a úroky (úrok z úroků) v přibližné částce 315 zlatých, obdržíme nahoře udanou sumu 1650 zlatých.

- VI. Následkem nepříznivého sucha v roce 1893 rolníci naši stísněni nevalnou úrodou žádost podali k zemskému výboru o slevení daní. Nejenže žádosti vyhověno nebylo, ale ani odpověď žádná obecnímu úřadu nedošla.

R. 1896 (pokračování)

- 1. dubna - zajisté řídký případ – napadlo množství sněhu. Brambory z většího dílu byly již nasázeny a oset mnohý oves, jetel, ječmen, apod.

- Značnější počet pošmourných dnů v létě, kde slunce skrze oblaky proniknouti nemůže, jest také jednou z podstatných příčin chladnější letní sezony.

V tomto roce chladno bylo i pošmourno a výhradně jarní doba skoro až do půlky měsíce června, kdy okopávka plodin hospodářských se vykonává, vyznačovala se sychravým počasím, které stěžovalo velmi běžné práce polní.

Sklizeň obilí zprvu příznivou se jevila, později ale obtížemi spojena byla následkem stálých dešťů.

- Ve čtvrtek 11. června k polednímu v krátkosti přihnal se prudký déšť provázený dosti silnou bouřkou. Mimo jiné uhodil blesk do stodoly rolníka Václava Kratochvíla (čís. p. 87), kde roztříštiv v levém rohu několik tašek, jak v každém ohledu by souditi se dalo, náhodou nezapálil, ačkoliv slámou tam nahromaděnou spodem projel zdí ven.

- 20. dubna počali s přestavbou domovního stavení rolníka Jana Bareše (čís. p. 14), která byla dokončena 11. října.

- 18. června také ekonom Josef Uzlík přestaviti dal obytné stavení s chlévy (čís. p. 110). Práce s novostavbou spojené ukončili 6. 10.

- Soukromnice Kristýna Vinecká (loni) čís. p. 56 poručila synovci Josefu Němečkovi (krejčí ve Zdětíně a rodák předměřický) a od toho domek zmíněný asi za 914 zlatých anno corrente (letos) v měsíci červnu koupil mlynářský František Henzel (zaměstnaný tehdy ve mlýně kačovském).

- Zasloužilý řídicí učitel Vincenc Žežulka letos dán byl do výslužby. Po ukončení roku ve škole předměřické (15. července) vzorný ten vychovatel mládeže, po čtyřicetiletém blahodatném působení učitelském, rozloučil se s našimi občany, aby užiti mohl kýženého odpočinku.

- Pekař Josef Stibinger 24. července truhláři Antonínu Bareš prodal za částku 600 zlatých barák čís. p. 5.

- Penzista Vincenc Žežulka jeseň života stráviti míní v Lysé nad Labem, kde již koncem měsíce července etabloval se ve vlastním, před časem zakoupeném domku. Na jeho místo 1. září (ergo počátkem školního roku 1896-1897) definitivně cís. král. okr. školní radou

ustanoven byl Josef Kysela z Bousova, jehož působiště předtím bylo v pětitřídní škole obecné v Nových Benátkách.

- V chlévě nádeníka Františka Nouče (čís. p. 88) v sobotu, 10. září asi o půl desáté hodině dopolední vznítla se sláma určená k podestlání krav. Vzrůstající oheň, jenž záhy shluknuvšími se lidmi byl utlumen, povstal následovně: výše uvedený dělník dříve než vypravil se s kravami na pole, mínil dotěrné mouchy zapuditi vykuřováním za účelem tímto užil uhlí rozžhavené s pepřem, přičemž nejspíše neopatrností zavinil, že jeden z ohárků vnikl do slámy.

- Kaplana p. Jaroslava R. Pazderku teprv 19. září t. r. (sobotu) nahradil p. Jaroslav Ráž.

- Krejčí Antonín Štenc, majitel domku čís. p. 104, za 2300 zlatých se dvorkem a zahradou koupil dne 20. září stavení čís. p. 39, patřící k živnosti rolnické účetního (záložny v Brandýse nad Labem) Františka Hojky.

- Chtěje privátní svoje záležitosti urovnati Václav Kratochvíl intervencí rolníka Václava Svobody z Tuřice (čís. p. 21) 61 měřic (tj. 40 korců) tvořících hospodářství čís. p. 87 4. října dílem pronajal, dílem prodal. Celkem prodáno 27 měřic (18 korců) a sice: 12 měřic (8 korců) koupil Svoboda z Tuřice za 1720 zlatých, 6 měřic (4 korce) obecní posel František Suldovský (čís. p. 70) za částku 1005 zlatých, Rolník Josef Němeček (čís. p. 23) 2,5 měřic za 880 zlatých a Josef Bošina z Čihadel (komorník barona z Ernthalů na Hrubé Skále) 6,5 měřic tj. 4,33 korců za obnos 1050 zlatých.

- 11. října v čís. p. 72 výměnkáře Jana Novotného vysypáním řeřavého popele na směs hnojivou zaviněno bylo, že tato doutnajíc o 11 hodině v noci zahořela. Konaje noční hlídku domkář František Suldovský zpravil o vzrůstajícím se ohni dlící v hostinci (u Simonů) občany a ti šířící se plameny brzy udusili.

- Novotný František, rolník, 14. listopadu od otce Jana převzal barák na „Rybárně“ čís. p. 97 se zahradou parc. 744/2 + parc. 761 a potom čís. parc. 745/2 za 1500 zlatých.“

- Progresivní řada farářů pokud se týče kaplanů zdejší farní osady od nepanšti včetně až do 20. října 1897.

První farář od r. 1650 Jan Kryplovíč nebo Krystlovíč byl z kláštera benátského řeholník z řádu kajcníků.

2. Ondřej Alexander Tuma asi r. 1670

3. Martin Wissehradský asi r. 1680

4. Karel Krumlovský asi r. 1689
5. Leopold Pohl
6. Jan Ludvík Kubín
7. Ignát Antonín Fiala 1707 - 1710 (1710 zemřel, pohřben v kostele)
8. Josef Strželský asi r. 1720 (dal postaviti sochu sv. Jana před farou)
9. Pavel Bernard Lyer 1721
10. František Ludeger 1725
11. Josef Grüm 1731-1732 (1732 zemřel, pohřben v kostele)
12. František Fratžan 1732-1748
13. František Brandstein 1749
14. Jan Tichý 1752
15. Jakub Suttnergraf 1753
16. Jachim Karel Audertzký de Audetz 1754
17. Augustin Boreczký 1757
18. Jan Materna 1758
19. Jan Zeidler 1760
20. Jan Slach 1768
21. František Zwolský 1770
22. Jindřich Jaroschka 1795 (30. 5. zemřel)
23. Jan Štěpán Schleger (za něho loď chrámu rozšířena s kůrem; stodola, stáje(ve faře) od základů vystavěny- zahrada) až do r. 1801 (Odkolek, kaplan)
24. Karel Hartmann 1832 František Schauer, kaplan
25. František Hora 1847 Vilém Echerer, kaplan
26. František Pech 1854
  - I. Vilém Echerer, kaplan
  - II. Leopold Urban (bič a blázen), kaplan
  - III. Jan Urban z Předměřic, kaplan
  - IV. Josef Weihser, kaplan
  - V. František Lehečka, kaplan
27. Josef Ludvík Jaroslav Štětka, kaplan
28. Jaroslav Štětka
  - I. Antonín Režný, kaplan
  - II. Josef Ptáček, kaplan
  - III. Hnídek, kaplan
  - IV. Adolf Svoboda, kaplan
  - V. František Skrbek, kaplan
29. František Vaško

- I. František Skrbek, kaplan
- II. František Pánek, kaplan
- III. Jaroslav R. Pazderka, kaplan
- IV. Jaroslav Ráš, kaplan
- V. Jan Křikava, kaplan

Poznámka: L. 1775 odpadlo Hlavno

1. 1788 Mečeříž

K úplnosti záznamu sluší se ještě připomenouti:

- I. C.k. mýto u dřevěného mostu založeno bylo 1. března 1823 a bylo zrušeno koncem roku 1893.
  - II. Čís. parcelní 720/1 za místo stavební od čís. 57 odprodal rolník Josef Svoboda 23. února 1893 za 360 zlatých dělníkům Aloisi Krausovi a Josefu Müllerovi.
  - III. Aby získán byl rovný směr cesty k Jiřicím, v r. 1895 určité výměry od parcely 634/2 rolník František Novotný k parcele 541/2 postoupil rolníku Václavu Svobodovi a ten jemu v náhradu dal pozemek na „Jáně“ (čís.parc. 671). Také obec za dotčným účelem převzala vlastnictví jistého počtu sáhů čtverečních a sice:
    - Od parcely 634/3 Františka Novotného
    - Od parcely 635/3 Vojtěcha Cerhy
    - Od parcely 639/2 Jana Novotného čís. p. 2
- R. 1897 - Zima roku 1896 – 1897 velice mírná byla. Mrzlo poskrovnu a ještě slabě. Sníh napadl teprve z 21. na 22. ledna a připadnul 23. a 24. ledna. Se sněhem dostavily se v pozdější době větší mrazy.
- Čís.p. 85 za cenu 725 zlatých prodal dělník František Nauč deputátníku Františku Urbanovi (rodem z Benátské Vrutice) 1. února.
  - Od výměnkáře Václava Tůmy za 1045 zlatých 15. února barák čís.p. 30 koupil familiant Josef Stránský.
  - 18. března stal se zvláštní úkaz. K desáté hodině večer mraky černé jako hustý neproniknutelný plášť zahalily oblohu – tma byla a jenom blesk periodicky ozářil vesnici – čarovný na okamžik rozlil jas po staveních i zahradách, kde vichřice skučela a stromovím zmítala. Občas i hrom zaburácel a že bouře úplně rovnala se oné v létě, nepostrádala ani deště ani krup.

- Na den sv. Josefa (19. března) v devět hodin večer opět bylo podobné počasí. 24. března tou dobou zase vypukla silná bouře, vítr a déšť.
- Domek čís.p. 125 od 15.3. do 24.4. zbudoval dělník František Nauč.
- Václav Tůma, výměnkář 1. dubna začal se stavbou čís. 126 a syn Jan 8. října veškeré práce stavební dokončil.
- Obytné stavení čís.p.27 nechal rolník Vojtěch Cerha zdemolovati a odstraniv ruin 3. května stavěl výstavnou budovu novou.
- 28. června, v pondělí, asi ke druhé hodině ranní, vypukl požár u rolníka Vojtěcha Cerhy (čís.p. 26) a zničil kryt domovního stavení s větším množstvím svezené tam píce, která nebyla pojištěna. Vznik ohně zůstal záhadou.

R. 1904

– Obec zdejší stavěla novou pětiletou školu. K tomu cíli hledal místní školní rada příhodné místo stavební. Chtěla koupit část dvorku se špýcharem od Františka Koláře, sousedící se starou školou. Pro přemrštěnou cenu a dosti skrovné místo ku koupi té nedošlo. Dále byla prohlížena místa: Na Oboře mezi čís. 5 a 7 na zahradě p. Cerhy vedle uličky ke kostelu od kochánek vedoucí a na poli p. Urbana čís.p. 35 vedle kovárny u silnice.

Okresní školní rada uznala, že na oboře musela by býti o 2 metry zvýšena a od budovy nasypána chodba na silnici přes zahradu čís. 1, aby děti z Tuřice nemusely choditi ulicí skrze ves. Místní školní rada vzala po této komisi v úvahu drahotu stavby v těchto místech a přemýšlela, zda-li by nějaké jiné místo ještě nenašli. Soused Procházka by prodal domovní staré stavení čís. 3, jelikož měl pozemky v nájmu. Chtěl za to 3000 zlatých a hlínu a dříví k vystavení. Jelikož při dalším vyjednávání požadavky své ještě zvyšoval, bylo od koupi upuštěno.

V krátké době na to byla vyjednána koupě zahrady od čís. 2 od Jana Novotného a 4 metry chodby k silnici. Nabídnuto mu bylo 3000 zlatých a potom i postavení nové stodoly, jelikož starou by museli rozházet. Komise okr. šk. rady uznala pak místo toto za vhodné pouze o jeden metr širší chodbu, kteréžto rozšíření povolil Jan Novotný zdarma. I přikročilo se hned k uvážení materiálu a do konce června bylo u staveniště již navezeno 300 000 cihel.

Plán a rozpočet byl vyhotoven od architekta c.k. místodržitelství dne 25. července. Byly otevírány došlé oferty, jichž zúčastnilo se 5 stavitelů. Stavbu obdržel Josef Podařil, stavitel ze Mšena, který budovu dle podmínek dostal do konce září 1904 pod střechu.

- Tohoto roku zemřel Josef Kysela, řídící učitel, a na místo jeho byl dosazen Karel Vachek, řídící učitel ve Vrutici Kropáčové, jež dříve dlouho co mladší učitel zde vyučoval.

- Počasí bylo na počátku roku 1904 pro hospodáře velice příznivé, takže se každý těšil a radoval z píce a travin na lukách, jichž hojně narostlo. I obilí a ostatní úroda krásně rostla, ale tu pojednou od začátku měsíce května nepršelo až v druhé polovici října.

Obilí bylo předčasně uschlé, brambory maličké, zaschlé, které se stíží vyorali, jakož i řepa, které bylo sotva jedna čtvrtina. Druhé trávy luk a jetelin nebyly téměř žádné, a nově zaseté zjara jeteliny do obilí uschly úplně.

Vždyť ani rosičky na obolí nebyly, takže se mohlo strojem sekat od časného rána až do noci. Do konce července byl i oves a směsky sklizeny.

Voda v kalech byla z větší části a někde úplně vyschlá. I studnice výše položené byly prázdné nebo v nich bylo tak málo vody, že směli si jen podílníci brát vodu k pití a pro ostatní museli jezdit do Jizery, jež byla velice malá a následkem toho mnohé mlýny stály.

Ovoce následkem sucha zaschlo a opadalo ze stromů. Obilí, jakož i jiným plodinám připlatilo (brambory – Mladé Boleslavi za 6 zlatých q; v Praze 5,50-6 zlatých) a brambory přivážely do Prahy z Uher a také až z Nizozemí.

Když mělo se počít se setím ozimů, nemohlo se skoro ani zaorat, a jestliže se přeci něco zoralo, byla to buď přeprahnutá zem nebo hroudy, jež nebylo možno rozdělat.

Ke konci října pak přece přišly deštíky, které zaseté obilí zavlažily, aby mohlo vzejít.

Následkem takovéto neúrody žádalo se o slevu daní, někde o nouzovou podporu nebo nezúročitelnou půjčku. Jadrná krmiva byla kupována až v Uhrách a jinde na drahách státních povolen nižší tarif nebo byl dovoz úplně zdarma.

- Dne 20. září 1904 odstěhoval se farář František Vaško z naší obce do Kostelce nad Labem za děkana.

- Vojtěch Cerha, rolník v čísle 26, zemřel 28. ledna 1904.

R. 1905

– Již před dvěma roky hodlal erár zařídit v místech, kde stojí obec Mladá vojenské cvičiště pro 8. a 9. armádní sbor.

Länder = Banka, toho času majitelka panství benátského prodala jim k tomu cíli hojně pozemků v tu stranu ležících. Avšak k tomu bylo nutno zakoupiti i pozemky z obcí Mladá, a něco pozemků od katastru Staré Benátky, Gbel, Lipník, Tuřice, Milovice a Vrutice. Některým byly podle přání pozemky od panství vyměněny.

Hned roku 1903 započato bylo s vykupováním usedlostí v Mladé, již však ani roku 1904 skončeno dobrovolně nebylo.

Jelikož mnozí majitelé ceny usedlostí přeháněli nebo je nechtěli vůbec prodati, tu byly jim právem vyvlastňovacím roku 1905 odejmuty, a tu dostali ještě daleko méně než jim bylo nabízeno. Mnozí nechtěli tomu věřiti, že by měl erár takové právo přes jejich vůli to koupit a je z vlastnictví krátce vyhnat. Proto když přišlo vybídnutí od c. k. hejtmanství aby stavení v Mladé do toho a toho dne vyprázdnili, sice že bude použito moci, tu mnozí nechtěli tomu uvěřit a dovolávali se pomoci u místodržitelství a u samého ministra vojenství. Pan Karel Prášek ze Řivna, který jest tohoto času zemským a říšským poslancem, vymohl jim přec dosti slušné zaplacení majetku.

Ten, kdo prodal dříve dobrovolně mohl si vymíniti, že si ploty, dveře atd. odveze a bylo mu to dovoleno a dostal opravdu slušnou kupní cenu. Avšak ti, kdož byli donuceni prodati, ti nesměli ani úrodu sklidit, ale mohli si ji na veřejné dražbě koupit.

Když vypršel den, kdy měli býti vystěhováni, tu přijela z Mladé Boleslavi řada najatých povozů, s nimi menší oddíl vojska a četnictva a všechny, kteří tam byli naložili i s jejich věcmi na povozy a odvezli buď na nově koupený majetek, měli-li jaký, nebo k přátelům, ostatní do obce Lipníka, kterážto obec převzala obecnost Mladskou. Tudiž i starost starati se o příslušníky dřívější obce Mladé.

Tím proměněna byla obec Mladá v kasárna.

Farář tamní dán do výslužby byl do Lysé, a tam zůstal jen kaplan, jako vojenský kněz.

Na pozemky dříve zakoupené byl zaset letos oves, který po vymlácení byl prodán Šulhofovi ze Staré Boleslavi, vojenskému dodavateli. Pro vedení veškerých prací technických byl přijat J. Vilinger, lesní na Bonrepu a přivezený zeměměřič.

Dodávky masa po roce 1905 pro veškeré vojsko v táboře soustředěné, převzali řezníci: Josef Ryva z Předměřic pro vojsko ubytované v Předměřicích, Starých Benátkách, Sojovicích a Jiřicích. Jan

Němeček z Lysé nad Labem pro Lysou, Vrutici, Milovice. Řezník z Josefova pro Lipník, Boží Dar, Brodce.

Chleba dodával mlynář Jan Koštíř z Kačova, kde si postavil zvláštní, k tomu cíli vojenskou parní pekárnu. Celý tábor se všemi pozemky přidělen byl k obci Lipníku.

- Za příčinou cvičení vojenských u Mladé byli ubytováni ve zdejší obci dělostřelci, jakož i v Tuřici a Sojovicích, a sice po dobu 6 neděl.

- Počasí bylo v začátku roku 1905 pro rolníky velice příznivé. Když ranné brambory měly již zakládati novou úrodu, když okurky již byly vysázeny a i ostatní úroda krásně se ukazovala, tu aby radost rolníků nebyla tak veliká, tu přišly z nenadání mraky. Přinesly sebou spoustu krup. Směrem od Kochánku k Čihadlům a Vrutici byla nadělána škoda největší. Co nezničily kroupy, zaplavila nebo odplavila voda, jíž spousta v malé chvíli spadla. V malé chvíli na to přihnala se voda do vsi a sice z Vrchů, po cestě od Čihadel a podél silnice k Lysé a od Jiřic a ze Zabytých a z Koutů po cestě u hřbitova. Vody bylo taková spousta, že ani kanálky před domem čís. p. 132 nestačily a voda se vehnala do dvorků a mnohých stavení, jako u Střelby a Beránka vnikla vysoko do světnic. Přes kanál a přes silnici erární hnala se voda mocným proudem víc jak čtvrt hodiny. Pozemky a cesty na svahu i pod nimi byly od spousty vody vymlety.

- Nejvíce urodilo se řepy a i cena její byla slušná v místě 2 koruny, 2 haléře.

- Zima začínala velice záhy, ale potom bylo velice mírné počasí.

- Roku tohoto vyhořelo číslo 76, které koupil od Antonína Veignera Josef Krátký jako sešlé hospodářské stavení.

R. 1906

– Dne 25. dubna byla ustanovena místní šetření a komisionelní jednání na zakoupení 15-ti metrového pruhu pozemku pro vodovod z Prahy.

K tomu cíli sešli se všichni majitelé pozemků, kterým se 15-ti metrový pruh zabírá. K jednání došlo u Jizery na poli p. V. Neumana."

Jelikož komise viděla, že by vyjednávání s jednotlivci nevedlo k žádoucímu cíli, navrhla, aby prodávali všichni společně.

Stanoveny byly tyto podmínky:

1. Za každý jeden čtvereční sáh 3 koruny.

2. Dosavadní cesty musí býti zachovány a v těch případech, kde pruh jímací dělí pozemek ve dva díly, musí zřízen býti přejezd z jednoho dílu na druhý.
3. Veškeré škody, zřízením a udržováním vodovodu na pozemcích způsobené musí býti nahrazeny, vyjma škody, způsobené vysušováním, kterážto záležitost bude předmětem zvláštního jednání.
4. Veškeré útraty s knihovním provedením spojené, zejména také převodní poplatky, budou-li zájemníkům předepsány, musí nésti podnik vodárenský.
5. Tam, kde se v 15-ti metrovém pruhu pozemní práce pro svodná potrubí prováděti budou, bude ten, který je majitelem pozemku oprávněn do 14-ti dnů po obdržení oznámení za strany podnikatelstva z dotyčného pozemku na vykázaném místě odebrati do hloubky 20 cm a na svůj náklad musí odvést ornici, a to způsobem takovým, aby dispozice podnikatele odebíráním a odvážením tímto nebyly zrušeny ani zdržovány. Kdyby ten který, k odebírání ornice oprávněný majitel pozemků shora uvedené oznámení obdržel ve žních, prodlouží se mu lhůta celkem na 4 neděle.
6. Správní rada spol. vodárny vzdává se nároků na podíly připadající na vykoupené pozemky z fondu okresní hospodářské záložny.
7. V případě, že by 15-ti metrový pruh pozemku dán byl do nájmu, bude dotyčným majitelům pozemku příslušet přednost za stejných podmínek k najmutí jeho před jinými uchazeči.

Na základě těchto podmínek a ceny pozemku zavedl se protokol, a všichni podepsali.

- Dne 2. května 1906 bylo komisionelní jednání s vodárenskou komisí za obcí Sojovice. Tohoto jednání byli nuceni zúčastniti se i zájemci z Předměřic. Po dlouhém smlouvání nabídla komise 2,40 korun za 1 čtvereční sáh pod shora uvedenými podmínkami mimo vybírání hlíny. Divoké strany nesmí se na 15-ti metrovém pruhu sázeti.

- V roce 1875 upravovány byly pozemkové knihy. Pozemek čís. kat. 497 měl být připsán ke škole čís. p. 50.

Na základě toho počalo jednání a vyšetřování u c. k. okr. v Nových Benátkách, kterážto jednání je v knihách pozemkových zaneseno.

Výňatek budiž zde uveden: Posléze jmenovaný pozemek jest od nepamětných dob dán v užívání učitelům na škole předměřické jednomu po druhém, pokud jest v činnosti a povinnosti co učitel Předměřic. A za tou příčinou přináleží předměřické škole a má být k ní připsán.

Právo a služebnosti nestává.

c. k. soudce Košatka

přisedící Antonín Štamfent

Josef Urban

Václav Kutlásek

Jan Novotný

Vojtěch Cerha

Další jednání:

Protokol

Sepsán v obci Předměřicích dne 8.5. 1878.

Jest místní vyšetřování ustanovené povolacím listem, vyd. c. k. okr. soudem v Benátkách dne 12. 4. 1878 č. 2885. k účelu seřízení nové knihy pozemkové pro katastrální obec Předměřice.

K vyšetřování obesláni byli všichni majitelé nemovitostí v obci Předměřice a Kačov a spolu spraven o tom okr. výbor:

Dle dopisu obecního zastupitelstva v Předměřicích 24.4.1870 č.3220 v obci byli tímto zastupitelstvem jako důvěrníci k vyšetřování:

Jan Novotný, V. Kutlásek, Josef Němeček, Vojtěch Cerha.

c. k. s. Košátka

Josef Urban, Václav Kutlásek

přís. Štamfent

Jan Novotný, školní radové

- Dne 21. května 1906 zastřelil se neznámý mladík v lesíku p. V. Cerhy silnice vedoucí k St. Lysé. Zastřeleného našel František Beránek z Předměřic, který tudy náhodou šel. Vrátil se do obce, zastihl obvodního lékaře p. J. Faltyse, který se na místo činu odebral a zjistil smrt. Z revolveru, který u něho byl nalezen, střelil se, opřen jsa o strom do spánku a do srdce. Z listin u něho nalezených zjištěno jest: Procházka Otto, král. český zemský účetní aspirant v Praze, narozen v Turnově, syn Ferdinanda Procházky č.k. vrchního berního v Mladé Boleslavi, náboženství katolického (pouze dle jména).

Příčina sebevraždy: Pesimismus senlacadium vitale. Zakazují si, aby jakékoliv církevní komedie s mou mrtvolou byly prováděny.

Za dva dny byl z kostnice vyzvednut a na zdejším hřbitově pohřben.

- Obecní pozemek „na Oboře“ zvaný který byl od roku 1871 zdělán na pole a později pronajat, byl z usnesení obecního výboru přeměněn zpět v sad. Dne 24. března 1906 uspořádána byla vycházka všech školních dětí do tohoto sad, aby přítomna byla sázení. Při malé té slavnosti pronesli někteří ze žáků případné básně a pan řídící K. Vachek uvádí dětem na paměť, jak mají stromy milovati a ošetřovati. Přítomni byli i veškeří sousedé. Sad nazván „sadem Svatopluka Čecha“. Stromky se velice krásně uchytili.

- Před započítím školního roku 1905-1906 byla nově vystavěná budova školní vysvěcena v d.p. farářem zdejším Ad. Svobodou a odevzdána místní školní radou svému účelu.

Při svěcení přítomen byl i p. okresní inspektor a p. okr. hejtman Komers jako okr. školní rada a veliké množství lidu domácího i z okolí. Při vchodu zapěl pěvecký kroužek zdejší případnou píseň, a p. Koštír, jménem místní školní rady odevzdal klíč od školy p. řídícímu. D.p. farář také v delší řeči objasňoval úkol školy a přimlouvá se za podporu rodičů ohledně mravní výchovy dětí. Potom následovala prohlídka školy veškerým občanstvem.

Doufám, že bude na svém místě, když podám zde také krátký výpis účtů za stavbu školy.

Dle ofertního řízení stavba zadána za 41000 korun.

Méně práce vykonalo se než v bylo rozpočtu o 1884 korun

Stavba stála 39115 korun

Práce, jež nebyly v rozpočtu tj. více práce 8895,52 korun.

Stavba stodoly Jana Novotného, jež mu byla na místě staré vystavěna stála 2040.

Celkem 30050,56 korun

Místní školní rada vydala na stavbu 22396,11 korun.

Obec předměřická dala za zahrádku před školou p. Františku Novotnému (rolníku v čís.p.1) 1957,70 korun.

Starou budovu školní prodala místní školní rada obci předměřické za 3050 korun.

Celkové vydání místní školní rady hotově 69396,67 korun, což činí 851,5% přímých daní.”

Obec Předměřice daně 4840,52 korun, Tuřice 2848,28 korun, Benátky 281,74 korun, Čihadla z daně 179,35 korun.

- Pan profesor Josef Řezáč, rodák zdejší, dal vlastním nákladem osázeti ovocnými štěpy a zákrsy obecní pozemek řečený „v Neckách“.

- Dne 1.4.1906 pořádána byla ustavující schůze včelařů z Předměřic a okolí a založen byl spolek včelařský.

- Po několik let domáhali se občané zdejší, aby v obci Předměřické zřízena byla pošta a nebo aby posílán byl z posty ve Starých Benátkách erární posel poštovní. Neboť obec musela vydržovati zvláštního posla, který docházel na poštu ze Starých Benátek a občané museli však ještě za odnesení nebo přinesení psaní sami si poslovi zaplatiti.

Žádosti obcí bylo vyhověno a posílán byl do obcí Kačov, Předměřice, Tuřice, Sobětuchy a Čihadla zvláštní posel ze Starých Benátek od 1. dubna 1902.

Jelikož zásilky se množily byla zřízena na další žádost dne 1.8. 1904 samostatná pošta a posílán pěší posel odtamtud do Starých Benátek.

Dne 22. prosince 1906 byla povolena jízdní pošta do Lysé nad Labem. Dne 24. prosince jel 1. poštou do Lysé nad Labem pan Jan Štenc, řezník ml., do Lysé na dráhu. Telefonní hovorna odevřena byla na zdejší poště 23. března 1907.

- Dne 28. června snesla se na obec naší velká bouřka a blesk zapálil stavení Václava Svobody čís. 62. dotyčný spáleniště rozbořil a postavil na jiném místě nové domovní stavení.

- 22. září koupili Václav Kutlásek, Jan Bareš a František Novotný od Josefa Rývi chalupu po J. Starém s pozemky ve výměře 55,5 měřice za 36800 korun.

- Roku 1905 padaly kroupy spojené s lijavcem v katastru obce Předměřice a nadělaly mnoho škody, nejvíce směrem od Kochánku, „v Okrouhlíku“, přes „Okenici“, „Zabyta“ k Čihadlům a do „Koutů“. Následkem čehož se žádalo o slevu daně. Z daně domovní a nájemného na rok 1906 byla sleva 12,5 % z pozemkové 15%, z daně domovní. Třídní a činžovní 12,5% mimo příráže.

- Březen byl velmi pěkný, takže jařiny mohly býti dobře zasety. Na to uhodil průsušek, takže obilí špatně vzcházelo a řepa musela býti namnoze i dvakrát zaseta. Od 2. května trvalo deštivé počasí, takže seno se zase špatně sušilo.

- Dne 29. března 1906 zesnul v Pánu vážený a zasloužilý občan zdejší p. Jan Novotný, rolník na odpočinku v čís. 1.

20.	Josef Stibinger (pekař a obchod)
21.	Josef Dvořák
22.	Marie Pokornová
23.	Josef Němeček
24.	František Štenc
25.	Josef Cerha
26.	Václav Cerha
27.	Václav Cerha
28.	František Kolář
29.	fara = vel.p.farář: hostinský p. Svoboda, Sochůrek
30.	Jan Tůma
31.	Václav Kutlásek
32.	Antonín Střelba
33.	Antonín Veigner (kupec)
34.	Josef Ryva (řezník, bývalý majitel Starý)
35.	Josef Urban
36.	František Tůma (bývalý majitel Domovský)
37.	Vojtěch Farský (po Volštátovi)
38.	Josef Boháč
39.	Antonín Štenc (krejčí, bývalá chalupa Soldovských)
40.	Antonín Simon (hostinský)
41.	Josef Maštalíř
42.	Josef Novák (milovník včel)
43.	Václav Micka
44.	Václav Šlapák
45.	František Stezka
46.	Václav Novák
47.	Alžběta Cerhová (vdova po Josefu Cerhovi-krejčím)
48.	Josef Maštalíř (dříve Málek)
49.	Josef Dědek (bývalý Řezáčových voj. chalupa)
50.	škola stará

51. František Nešněra
52. Josef Maštaliř
53. Václav Urban (po Blažkovi,
předtím Raban)
54. Josef Štenc (cestář)
55. Antonín Beneš (pleták)
56. M. Henclová
57. Josef Svoboda
58. Josef Špůrek
59. Josef Stezka
60. V. Kutlásek
61. Václav Urban (kovář)
62. Václav Svoboda
63. František Miler (bednář)
64. Václav Strnad (pekařský mistr
ve mlýně pana Jana Koštíře)
65. František Pokorný (hudebník)
66. Jan Urban (t.č. starosta)
67. Josef Urban
68. Josef Urban (kolář)
69. Rudolf Strnad (dříve Novák
Josef, před ním Jan Srnad)
70. Suldovský
71. Josef Šácha
72. František Novotný
73. Josef Borecký (obuvník)
74. František Křovák (strojník)
75. Josef Horák (tesař)
76. J. Krátký (bývalý majitel
Veigner, předtím Bareš)
77. Václav Kubeš
78. Marie Rittrová
79. Antonie Maršová
80. Václav Novotný (truhlář)
81. Václav Novotný (cestář)
82. Josef Němeček (kapelník)
83. Tůmová (vdova po kr. Josefu
Tůmovi)

84. Jan Štenc (řezník)
85. František Urban
86. Josef Špůrek (krejčí po Josefu
Crhovi kr.)
87. Václav Kratochvíl
88. Rudolf Strnad
89. Rudolf Strnad
90. Antonín Mildner
91. Antonín Strach (Jan Tůma)
92. Jan Tůma
93. Josef Stibinger (pekař a
obchod)
94. Jan Ježek
95. Antonín Suldovský
96. Antonín Strach (krejčí)
97. František Novotný (usedlost u
mostu)
98. Anna Gernerová
99. Josef Malý (sedlář)
100. J. Dudáček (zahradník)
101. Antonín Tůma
102. František Salač
103. František Muzika
104. Jan Hradecký
105. Josef Uzlík
106. Josef Kroupa
107. Josef Studený
108. Jan Novotný
109. Václav Novák
110. František Uzlík (sýpka)
111. František Kolář (sýpka)
112. Josef Urban (sýpka)
113. Jan Bareš + František Novotný + Václav Kutlásek –
společný dům s býv. vše V. Starého
114. domek Simonův
115. Václav Kutlásek (sýpka)
116. Václav cerha (sýpka)
117. Marie Ritttrová (sýpka)

118. Josef Syrový (obchodník)
119. Jan Novotný
120. Jan Bareš (sýpka)
121. Karolína Krausová
122. V. Horák (cestář)
123. V. Střelba (obuvník)
124. Alžběta Milerová
125. František Nauč
126. Tůma
127. Nejedlý (po Baršovi koláři)
128. Josef Mícka
129. Václav Stehlík
130. František Klíma
131. Josef Kinšl
132. J. Hradecký
133. Václav Krebich
134. Václav Volf
135. Hradecký
136. Josef Pokorný
137. V. Petráč
138. Josef Novák
139. Mazáček
140. Vondra
141. V. Kutlásek
142. František Řezáč
143. nová škola
144. ...
145. Antonín Tůma (tesař poslední)

- 2. ledna zemřel František Pokorný (čís.p.16)

- 9. června byl hasičský sjezd za návštěvy takového množství lidu z okolí, že nejstarší pamětníci tak četné shromáždění nepamatují. Oheň byl znázorněn u Václava Procházky, kam již ve 3 minutách ku cti sboru stříkačka vodu chrlila. Tuřický sbor též spoluúčinkoval. Velitel místního sboru byl Rudolf Strnad, tuřického Jan Sojovský ze statku.

- 13. června hořel oheň u Františka Koláře. Vyhořely špýchary mající čís. 111.

- 5. října hořelo u Josefa Urban čís.p. 35. Shořel též špýchar čís. 112.
- 12. října oheň u Františka Stezky. Shořela stodůlka a vrch od chléva.
- Volby na říšský sněm: zvolen byl Karel Prášek, rolník ze Řivna za stranu agrární. V témže roce se stal ministrem krajanem.

- Volby do obecního zastupitelství:			zvoleni byli:		
Ve třetím sboru:	Ve druhém sboru:		V prvním sboru:		
Šesták V.	Uzlík Josef		Jan Koštíř		
			(majitel mlýna Kačov)		
Mildner Antonín	Micka V.		Jan Bareš		
Novák	Urban Jan		Rudolf Strnad		

- Volba starosty: Za starostu zvolen byl Josef Uzlík, který pro neduh svůj volbu nepřijal jsa starostou 23 roků. Po vzdání tklivého a zasloužilého díky odstupujícímu panu starostovi zvolen byl jednohlasně za starostu Jan Urban, 1. radním Václav Micka a 2. radním Rudolf Strnad.

- Úroda i sklizeň jest všestranně uspokojivá.

Cena obilí byla toho roku zvlášť vysoká. V prosinci prodávalo se žito za 24,60 koruny a pšenice za 26 korun q.

R. 1908

– V lednu byl vyvezen kal. Za kalovinu tržilo se.

- 5. února zemřel pan František Slánský, v celém okolí vážený občan, který se zúčastnil též prací na Panamském průplavu. Procestoval mnoho cizích zemí a ku konci také Palestinu, načež klidně své stáří mezi námi trávil, dosáhnuv 64 let věku.

- Z představenstva a výboru vystoupili: V. Micka, R. Strnad a V. Novák.

Zvoleni byli: Josef Novák prvním, František Novotný druhým radním a do výboru František Štenc.

- Vyvezený kal se upravil a vyzdil se štuky po více roků předtím navezenými, Železné zábradlí dáno kolem, náves upravena a od truhláře Barše k Hlaváčkovi byl postaven nový plot. Spodek zděný a vrch železný, kteréžto znovuzřízení dolení vsi každému se zamlouvá a pochvaly zasluhuje.

- Úroda jest uspokojivá až na cukrovku, která následkem dlouho panujícího sucha v podzimku neobrostla, jakož i osení po nejvíce špatně vzešlo a málo odrostlo.

R. 1909

– 26. ledna vyhořela u Urbana kov. Stodůlka se starým domovním stavením. Oheň byl založen asi v 10 hodin večer, v kterouž dobu veselili svatebčané se ženichem Josefem Novákem a A. Novotnou v hostinci Simonovém, s čímž však zábavě jen asi na 2 hodiny přerušena byla. Kéž záhadný palič, který způsobil tím citelnou škodu kováři byl by vypátrán neb hlas z obecnstva jest, že týž má již více ohňů zde na svědomí.